

UCHWAŁA NR
Rady Gminy Dobromierz

z dnia 2021 roku

w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
obrębu Roztoka dla części 1A

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 ze zm.) i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 r. poz. 741 ze zm.) oraz w nawiązaniu do uchwały Rady Gminy Dobromierz Nr XX/121/20 z dnia 24 kwietnia 2020r. oraz Rady Gminy Dobromierz Nr XXII/133/20 z dnia 30 czerwca 2020r w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obrębu Roztoka dla części 1A, po stwierdzeniu, że plan nie narusza ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dobromierz, Rada Gminy Dobromierz uchwała, co następuje:

Rozdział 1
Ustalenia ogólne

§ 1. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zwana dalej planem, obejmuje obszar w obrębie Roztoka, przedstawiony na rysunku planu w skali 1:1000, stanowiącym załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2.1. Integralną częścią uchwały jest rysunek planu w skali 1: 1000, stanowiący załącznik nr 1.

2. Rozstrzygnięcie w sprawie uwag wniesionych do projektu planu stanowi załącznik nr 2.

3. Rozstrzygnięcie w sprawie sposobu realizacji inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz zasad ich finansowania stanowi załącznik nr 3.

§ 3. Ustala się stawkę procentową, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w wysokości 30% dla wszystkich terenów.

§ 4.1. Następujące określenia stosowane w uchwale oznaczają:

- 1) teren – obszar wyznaczony w rysunku planu liniami rozgraniczającymi, oznaczony symbolem przeznaczenia podstawowego;
- 2) przeznaczenie podstawowe – jest to część przeznaczenia terenu, która przeważa na danym terenie wydzielonym w planie liniami rozgraniczającymi; w przypadkach ustalenia więcej niż jednej kategorii przeznaczenia podstawowego, wszystkie wymienione kategorie mogą wystąpić łącznie lub odrębnie w granicach poszczególnych nieruchomości położonych w granicach terenu;
- 3) przeznaczenie uzupełniające – rodzaje przeznaczenia terenu inne niż podstawowe, które uzupełniają lub wzbogacają przeznaczenie podstawowe;
- 4) nieprzekraczalna linia zabudowy – linia lub określona odległość w tekście planu wyznaczająca dopuszczalne zbliżenie budynków w przypadkach ich budowy z wyłączeniem rozbudowy lub nadbudowy;

- 5) powierzchnia zabudowy – powierzchnia zajęta przez budynek w stanie wykończonym wyznaczona przez rzut poziomy krawędzi budynku na powierzchnię terenu, do której nie wlicza się:
- a) powierzchni obiektów budowlanych ani ich części nie wystających ponad powierzchnię terenu,
 - b) powierzchni elementów drugorzędnych takich jak: schody zewnętrzne, rampy zewnętrzne, daszki, markizy,
 - c) powierzchni zajmowanej przez wydzielone obiekty pomocnicze takie jak: szklarnie, altany;
2. Pojęcia niezdefiniowane należy rozumieć zgodnie z przepisami odrębnymi.

§5.1. Następujące oznaczenia graficzne przedstawione na rysunku planu są obowiązującymi ustaleniami planu:

- 1) granica obszaru objętego planem;
 - 2) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania;
 - 3) oznaczenia przeznaczenia terenów.
2. Pozostałe oznaczenia graficzne przedstawione na rysunku planu mają charakter informacyjny lub wynikają z przepisów odrębnych.

Rozdział 2

Ustalenia dla całego obszaru objętego planem

§6. W zakresie ogólnych zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego ustala się: szczegółowe nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów służące ochronie i kształtowaniu ładu przestrzennego określają przepisy zawarte w rozdziale 3.

§7. W zakresie ogólnych zasad ochrony środowiska i przyrody ustala się:

- 1) działalność przedsięwzięć lokalizowanych na terenie nie może powodować ponadnormatywnego obciążenia środowiska naturalnego poza granicami działki, do której inwestor posiada tytuł prawny;
- 2) dopuszczalny poziom hałasu w środowisku nie może przekraczać wartości określonych w przepisach odrębnych: dla terenów oznaczonych symbolami RM jak dla terenów zabudowy zagrodowej

§8. W zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej ustala się:

- 1) w obszarze, stanowisk archeologicznych zamierzenia inwestycyjne związane z pracami ziemnymi wymagają przeprowadzenia badań archeologicznych zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 2) wszelkie przedmioty pozyskane w trakcie prac ziemnych lub odkryte jako przypadkowe znalezisko, co do których istnieje przypuszczenie, że są zabytkami, podlegają ochronie prawnej zgodnie z przepisami odrębnymi.

§9. W zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów i ograniczeń w ich użytkowaniu, w tym zakazu zabudowy, ustala się: odległości obiektów budowlanych od istniejącej napowietrznej linii elektroenergetycznej wysokiego napięcia 15 kV zgodnie z przepisami odrębnymi.

§10. W zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej ustala się:

- 1) dopuszcza się realizację uzbrojenia terenu na wszystkich terenach pod warunkiem zgodności z przepisami odrębnymi, z wyjątkiem:
 - a) przesyłowych napowietrznych linii elektroenergetycznych wysokich napięć,
 - b) przesyłowych gazociągów wysokiego ciśnienia;
- 2) dopuszcza się realizację infrastruktury technicznej w obrębie linii rozgraniczających dróg;
- 3) na terenach przeznaczonych na zainwestowanie dopuszcza się realizację dróg wewnętrznych o szerokości min. 6m, na zakończeniu dróg nieprzelotowych place manewrowe nie mniejsze niż 12,5m x 12,5m.

2. W zakresie budowy, przebudowy lub rozbudowy sieci uzbrojenia ustala się:

- 1) w zakresie zaopatrzenia w wodę:
 - a) zaopatrzenie w wodę z komunalnej sieci wodociągowej, z zastrzeżeniem lit. b,
 - b) dopuszcza się zaopatrzenie w wodę z indywidualnych ujęć wody;
- 2) w zakresie odprowadzania i unieszkodliwiania ścieków komunalnych:
 - a) odprowadzenie ścieków komunalnych siecią kanalizacji sanitarnej, z zastrzeżeniem lit. b,
 - b) dopuszcza się urządzenia indywidualnego gromadzenia i oczyszczania ścieków;
- 3) w zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych:
 - a) odprowadzenie wód opadowych i roztopowych siecią kanalizacji deszczowej, z zastrzeżeniem lit. b,
 - b) stosowanie rozwiązań technicznych służących zatrzymaniu wód opadowych i roztopowych z połąci dachowych i terenów utwardzonych w obrębie posesji;
- 4) w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną - zaopatrzenie w energię elektryczną z sieci elektroenergetycznej średniego i niskiego napięcia;
- 5) w zakresie zaopatrzenia w gaz:
 - a) zaopatrzenie w gaz z sieci gazowej, z zastrzeżeniem lit. b,
 - b) dopuszcza się zaopatrzenie w gaz z indywidualnych zbiorników;
- 6) w zakresie zaopatrzenia w energię cieplną - zaopatrzenie w ciepło z lokalnych i indywidualnych źródeł ciepła;
- 7) w zakresie gromadzenia i usuwania odpadów obowiązują zasady określone w przepisach odrębnych.

§11. W zakresie granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także szczególnego zagrożenia powodzią oraz zagrożeń osuwania mas ziemnych ustala się:

- 1) na terenie planu nie występują obszary szczególnego zagrożenia powodzią;
- 2) tereny zagrożone osuwaniem mas ziemnych nie występują na obszarze objętym planem.
- 3) na terenie planu nie występują tereny górnicze.

§12. Nie określa się sposobu i terminu tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów ze względu na brak potrzeby takiego zagospodarowania.

§13. W zakresie szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości ustala się: nie ustana się zasad podziału nieruchomości.

Rozdział 3

Ustalenia szczegółowe dla terenów w liniach rozgraniczających

§14.1. Dla terenów oznaczonych symbolami od RM1 do RM2 ustala się przeznaczenie podstawowe na tereny zabudowy zagrodowej.

2. Na terenach, o których mowa w ust.1, obowiązują następujące ustalenia:

- 1) w zakresie parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:
 - a) wskaźnik intensywności zabudowy w przedziale od 0,01 do 1,2,
 - b) powierzchnia zabudowy nie może przekroczyć 60% powierzchni działki budowlanej,
 - c) co najmniej 30% powierzchni działki budowlanej należy urządzić jako powierzchnię terenu biologicznie czynnego,
 - d) wysokość zabudowy nie może przekraczać: w strefie ochrony układu ruralistycznego wsi 12m,
 - e) dachy strome dwu lub wielospadowe o symetrycznym nachyleniu głównych połaci dachowych pod kątem 30° - 45°, kryte dachówką ceramiczną lub materiałem dachówkopodobnym w kolorach ceglonym, brązowym i szarym,
 - f) dopuszcza się świetliki, okna połaciowe i lukarny,
 - g) liczba miejsc do parkowania na parkingach terenowych i wbudowanych nie może być mniejsza niż 1 stanowisko na jedno mieszkanie w tym miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzone w kartę parkingową w ilości wynikającej z przepisów odrębnych;
- 2) nieprzekraczalne linie zabudowy w odległościach 6m od linii rozgraniczających z dróg wewnętrznych a także od zachodniej granicy planu.

§15.1. Dla terenu oznaczonego symbolem KDg1 ustala się przeznaczenie podstawowe na teren drogi transportu rolnego.

2. Na terenach, o których mowa w ust.1, ustala się następujące parametry: szerokość w liniach rozgraniczających zgodnie z rysunkiem planu 8m,

Rozdział 4 Przepisy końcowe

§16. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Dobromierz.

§17. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w
obrębie ROZTOKA w gminie Dobromierz

mgr Marek Woźniak

Wrocław, 2021 r.

WSTĘP

1.1. Przedmiot opracowania

Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nakłada na gminę obowiązek kształtowania i prowadzenia polityki przestrzennej na terenie gminy. Zgodnie z przepisami Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko projekty planów, w tym miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego wymagają przeprowadzenia procedury strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, w ramach której sporządza się prognozę oddziaływania na środowisko. Przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko umożliwi wczesną identyfikację zagrożeń dla środowiska związanych z kierunkami zagospodarowania przestrzennego terenu. Ocena skutków realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko umożliwi zidentyfikowanie środowiskowych skumulowanych skutków wprowadzenia proponowanych ustaleń w życie, uświadomienie społeczeństwu korzyści i zagrożeń związanych z realizacją planu, natomiast organom administracji publicznej ocenę zgodności miejscowego planu z dokumentami nadrzędnymi. W ten sposób strategiczne oceny oddziaływania na środowisko nabierają znaczenia dla realizacji polityki ekologicznej państwa oraz tworzenia podstaw rozwoju zrównoważonego w fazie sporządzania projektów dokumentów na szczeblach rządowych, regionalnych i lokalnych.

Przedmiotem pracy jest prognoza oddziaływania na środowisko, dla projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie **Roztoka dla części A**, zgodnie z rysunkiem mpzp, stanowiącym załącznik do projektu, sporządzony na podstawie Uchwały Rady Gminy Dobromierz Nr XX/121/20 Rady Gminy Dobromierz z dnia 24 kwietnia 2020 r. oraz uchwały Rady Gminy Dobromierz Nr XXII/133/20 z dnia 30 czerwca 2020 r. w sprawie zmiany uchwały w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obrębu Roztoka dla części 1A.

1.2. Cel, zakres opracowania i metoda sporządzenia Prognozy

Celem Prognozy oddziaływania na środowisko jest ocena skutków planowanego zagospodarowania przestrzennego na środowisko oraz na obszar Książańskiego Parku Krajobrazowego oraz Specjalny obszar ochrony Natura 2000 „Dobromierz”.

Opracowanie zostało podzielone na cztery części:

W pierwszej części przeprowadzono diagnozę stanu środowiska, w ramach której dokonano:

1. oceny uwarunkowań fizjograficznych;
2. identyfikacji zasobów przyrodniczych oraz obszarów objętych ochroną na podstawie ustawy o ochronie przyrody w granicach obszaru objętego miejscowym planem oraz w jego otoczeniu.

W drugiej części Prognozy dokonano charakterystyki projektowanego zagospodarowania przestrzennego oraz oceniono skuteczność ustaleń odnoszących się do rozwiązań minimalizujących negatywne skutki w środowisku w związku z realizacją miejscowego planu.

W trzeciej części dokonano oceny skutków realizacji miejscowego planu w zakresie:

1. zgodności ustaleń planu z zapisami dokumentów strategicznych w zakresie ochrony środowiska;
2. tendencji do zmian w środowisku przy braku realizacji ustaleń projektu planu;

3. oddziaływania na środowisko, w tym: oddziaływania na obszary objęte ochroną, oddziaływanie na zasoby przyrodnicze poza obszarami formami ochrony, oddziaływanie transgraniczne.

W czwartej, ostatniej części Prognozy, wskazano środki zapobiegania negatywnym skutkom realizacji projektu planu oraz zaproponowano wskaźniki do monitorowania skutków w środowisku, wynikających z realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

I ETAP – DIAGNOZA

2. DIAGNOZA STANU ORAZ FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA Z UWZGLĘDNIENIEM ZMIENNOŚCI PRZESTRZENNEJ

2.1. Charakterystyka stanu środowiska

W rozdziale tym został przedstawiony, na podstawie Opracowania ekofizjograficznego oraz Prognozy do zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dobromierz opis poszczególnych komponentów środowiska - ich cechy, elementy oraz układ w przestrzeni.

Położenie administracyjne

Gmina DOBROMIERZ leży w centralno-południowej części województwa dolnośląskiego, w granicach powiatu świdnickiego. Powierzchnia gminy wynosi 86 km² (GUS 2015). Zamieszkuje ją 5312 mieszkańców (dane za 2014r., BDL). Graniczy od północy z gminami Paszowice i Mściwojów, od zachodu z gminami Paszowice i Bolków, od wschodu z gminami Strzegom i Świebodzice oraz od południa z gminą Stare Bogaczowice. W skład sieci osadniczej wchodzi następujące jednostki: Dobromierz (z przysiółkami Serwinów i Bronówek), Czernica, Borów, Gniewków, Dzierzków, Roztoka, Kłaczyna (z przysiółkiem Celów), Jugowa, Bronów, Szymanów (z przysiółkami Siodłkowice), Jaskulin, Pietrzyków. Gmina Dobromierz jest gminą wiejską. Użytki role stanowią w przybliżeniu 72% powierzchni gminy.

Położenie geograficzne

Gmina Dobromierz położona jest pomiędzy Pogórzem Kaczawskim, Górą Wałbrzyską a Równiną Wrocławską na wysokości 205-426 m n.p.m. Zgodnie z podziałem Polski na regiony fizyczno-geograficzne (Kondracki, 2000) gmina Dobromierz znajduje się w zasięgu dwóch zasadniczo różniących się od siebie makroregionów – Przedgórze Sudeckiego oraz Pogórze Zachodniosudeckiego. Obniżenie Podsudeckie charakteryzuje się płaskim i równinnym ukształtowaniem terenu, w przeciwieństwie do urozmaiconej rzeźby Pogórze Zachodniosudeckiego. Na tle równinnego ukształtowania północnej części gminy wyróżniają się także wzniesienia Wzgórz Strzegomskich.

tabela 1. Podział fizyczno-geograficzny wg Kondrackiego

MAKROREGIONY	MEZOREGIONY	MIKROREGIONY
Przedgórze Sudeckie	Wzgórze Strzegomskie	
	Obniżenie Podsudeckie	Obniżenie Podsudeckie
Pogórze Zachodniosudeckie	Pogórze Wałbrzysko-Bolkowskie	1. Pogórze Bolkowskie
		2. Pogórze Świebodzickie
		3. Obniżenie Wolbromka
	Pogórze Kaczawskie	1. Pogórze Wojcieszowskie

Geomorfologia

Rzeźba terenu gminy Dobromierz jest urozmaicona. Wynika to z położenia w zasięgu zróżnicowanych jednostek geograficznych oraz dużej różnicy wysokości pomiędzy terenami położonymi najniżej i najwyżej. Najniżej znajduje się koryto Nysy Szalonej w miejscu, gdzie opuszcza ona obszar gminy na granicy z gminą Paszowice (203 m n.p.m.). Najwyżej zaś położonym punktem jest wierzchołek bezimiennego wzgórza znajdującego się ok. 0,6 km na południe od Jaskulina (426 m n.p.m.). Centralna i północno-zachodnia część gminy jest równinna, o charakterze stricte rolniczym, natomiast południowa, zachodnia i północno-wschodnia część gminy stanowi teren pagórkowaty, urozmaicony wzniesieniami.

Budowa geologiczna

Gminę Dobromierz charakteryzuje zróżnicowana geologia. Szczegółowy opis budowy geologicznej znajduje się w Opracowaniu Ekofizjograficznym. W niniejszej Prognozie skupiono się wyłącznie na geologii podłoża trzecio i czwartorzędowego. Obniżenie Podsudeckie wypełniają utwory trzeciorzędowe i polodowcowe. Do utworów trzeciorzędowych zaliczane są zwietrzeliny skał podłoża zalegające bezpośrednio na nich. Wyżej występują tufy bazaltowe, ropy piaszczyste i mułki z wkładkami węgla brunatnego oraz żwiry i piaski odsłaniające się na powierzchni u podnóża krawędzi Sudetów pomiędzy Dobromierzem a Bronowem, i w dnie doliny Nysy Szalonej w Roztoce. Na utworach trzeciorzędu zalegają osady polodowcowe wiązane ze zlodowaceniem środkowopolskim. Tworzą je rozległe pokrywy glin zwałowych rozciągające się pomiędzy Roztoką na północy a Świebodzicami na południu. W ich obrębie występują eratyki, nieraz znacznej wielkości. Na glinach zwałowych zalegają miejscami płyty żwirów i piasków wodnolodowcowych. Tworzą one niewielkie, łagodne wzniesienia (np. między potokiem Łęzek, a Dzierzkowem, na północ od Kłaczyny i pomiędzy Dobromierzem a Szymanowem. W powierzchni zbudowaną z osadów polodowcowych zagłębiły się na ogół płytkie doliny rzek i potoków. Na zboczach dolin występują resztki teras rzecznych zbudowanych ze żwirów i piasków. Widoczne są one przede wszystkim w dolinie Nysy Szalonej w okolicach Roztoki, a także w dawnej jej dolinie między Kłaczyną a Bolkowicami. Ta szeroka i opuszczona dolina wypełniona podobnie jak dna większości dolin współczesnymi osadami rzeczными świadczy o niedawnych zmianach hydrograficznych na tym terenie .

Surowce mineralne

Gmina Dobromierz charakteryzuje się bogactwem złóż zasobów naturalnych, zwłaszcza granitu drobnziarnistego i kaolinu w granicach Wzgórz Strzegomskich.

Zasoby glebowe

W zależności od położenia, na terenie gminy występuje kilka głównych typów gleb – nizinne, wyżynne, górskie oraz dolinne:

Gleby nizinne i wyżynne: Gleby bielcowe i brunatne wyługowane, wykształcone z:

1. glin napiaskowych i naźwirowych. Gleby słabych kompleksów żytnich, IV-V klasy bonitacyjnej;
2. glin i lessów, położonych na przepuszczalnym podłożu. Gleby kompleksu pszennego wadliwego, IIIb –IVb klasy bonitacyjnej.
3. glin pylastych i lessów ilastych. Gleby o wysokich wartościach dla rolnictwa, o dobrze wykształconej warstwie próchnicznej oraz prawidłowych stosunkach powietrzno-wodnych. Gleby kompleksu pszennego bardzo dobrego i dobrego, II-IIIb klasy bonitacyjnej, miejscami IVa.

Gleby górskie: Zdecydowanie gleby słabsze, w przewadze są to gleby brunatne wyługowane, wykształcone z glin pylastych. Przydatność dla rolnictwa uzależniona jest od dodatkowych czynników - żyzności, wilgotności, głębokości i wysokości npm.

1. Gleby płytkie – występują na stokach i ostrych grzbietach. Gleby kompleksu owsianoziemniaczanego, najłabsze – V i VI klasy bonitacyjnej. Podatne na erozję. Przeznaczenie najważniejsze – użytki zielone i dolesienie.
2. Gleby średniogłębokie – występują na łagodnych stokach, kompleksu zbożowego-górskiego. Gleby niskiej jakości, IV-V klasy bonitacyjnej.
3. Gleby najlepsze wśród gleb górskich – kompleksu pszennego górskiego, IVa-IVb klasy bonitacyjnej.

Gleby dolinne: mady głębokie o składzie mechanicznym glin i ilów pylastych. Gleby kompleksu pszennego dobrego i bardzo dobrego, klasy bonitacyjnej II-IVa. Są to gleby żyzne, okresowo nadmiernie uwilgotnione.

Jak wynika z opisu warunków glebowych, na terenie gminy Dobromierz występują zarówno dobre jak i słabe gleby. Najłabsze użytki rolne występują w południowych obrębach (Jaskulin, Pietrzyków, Dobromierz, Bronów). Lepsze gleby występują w środkowej części gminy – obręby: Kłaczyna, Jugowa. Natomiast najlepsze występują na północy w obrębach Roztoka, Borów, Dzierzków, Gniewków, Czernica. Użytki zielone występują w klasach bonitacyjnych III – VI .

Zagrożenia:

W południowej i zachodniej części gminy występuje największe zagrożenie erozją. Zjawisko to dotyczy szczególnie gleby we wsiach: Jaskulin, Szymanów, Dobromierz, Pietrzyków, Bronów, Kłaczyna. Część gruntów, które są zagrożone erozją nie jest uprawiana, co potęguje niekorzystne procesy.

Zasoby wodne

Wody powierzchniowe

Przez gminę przepływają dwie większe rzeki: Strzegomka (zlewnia Bystrzycy) oraz Nysa Szalona (zlewnia Kaczawy). Sieć wodną wzbogacają rowy melioracyjne i ciek: Parowa, Pietrzyków, Szymanowski Potok. Drenaż odbywa się w kierunku północnym, zgodnie z nachyleniem terenu.

Zagrożenia:

Wskutek roztopów wiosennych oraz długotrwałych lub ulewnych deszczy wzrasta zagrożenie powodziowe, zatapiając położone wzdłuż cieków łąki i pola uprawne oraz niżej położone zabudowania mieszkalne i gospodarcze. W granicach terenu gminy istnieje zagrożenie powodzią. Granice zalewu zostały zaznaczone na rysunku mpzp.

Wody podziemne

Charakter wód podziemnych uzależniony jest od budowy geologicznej podłoża, zatem jest zróżnicowany na terenie gminy, w zależności od jednostki fizycznogeograficznej, w której określona część gminy się znajduje. Izolacja użytkowych wód poziomu wodonośnego jest całkowita w północnej części gminy, częściowa – w rejonie Roztoka - Dzierzków, natomiast izolacji brak w dolinie Nysy Szalonej. Na zdecydowanej powierzchni gminy pierwsze zwierciadło wód podziemnych zalega na głębokości m ppt. Jedynie w dolinach zalega płycej – poniżej 5 m ppt. Warunki wodne są korzystne dla sytuowania zabudowy .

Wody stojące

W przełomowym odcinku Strzegomki utworzony został zbiornik „Dobromierz”. Pełni rolę zbiornika retencyjnego oraz ujęcie wody dla Dobromierza i Świebodzic. Przy zbiorniku wybudowano zakład uzdatniania wody. Wokół zbiornika utworzono strefę ochrony bezpośredniej o powierzchni 117,8 ha oraz strefę ochrony pośredniej.

Warunki klimatyczne

Gmina Dobromierz znajduje się w przedgórskim regionie klimatycznym (wg podziału A. Schucka), w obrębie dwóch pięter klimatycznych:

1. Piętro ciągłe, obejmujące Przedgórze Sudeckie. Warunki klimatyczne tu występujące sprzyjają osadnictwu. Piętro to sięga 300 m npm. Południowe skłony są dobrze nasłonecznione. Dna doliny narażone są na okresowe płytkie inwersje termiczne.
2. Piętro umiarkowane, obejmujące Pogórze – położone na wysokości 300-400 m npm. Z uwagi na duże deniwelacje, charakteryzuje się silnymi kontrastami w przebiegu elementów klimatycznych. W dolinach występują okresowo inwersje termiczne i zmrozowiska. Występują tu trudniejsze niż w piętrze ciągłym warunkami dla rolnictwa i osadnictwa.

Zgodnie z podziałem rolniczo-klimatycznym Polski (Gumiński, 1948), gmina Dobromierz należy do dzielnicy podsudeckiej (XVIII).

Cechy charakterystyczne klimatu:

1. Średnia suma opadów atmosferycznych: 600-700 mm
2. Czas trwania pokrywy śnieżnej – 60-70 dni
3. Roczna suma usłonecznienia faktycznego – 1400-1450 h (przy czym niższa suma usłonecznienia przypada na część południową część gminy).
4. Średnia temperatura powietrza – 7-7,5 st. C
5. Średnia prędkość wiatru – 5 m/s
6. Przeważający kierunek wiatru – zachodni (17-20%)

Krajobraz

Krajobraz gminy jest naturalnym odzwierciedleniem mozaiki ukształtowania terenu. Obszar wzgórz porośniętych lasami, poprzecinanych dolinami południowej i zachodniej części podnosi walory krajobrazowe gminy, która na przeważającej powierzchni w swej centralnej części jest płaska, równinna, o typowym charakterze monokultur rolniczych. Na walory krajobrazowe wpływają jednocześnie elementy systemu wodnego - istniejący zbiornik wodny „Dobromierz”, rzeki – Nysa Szalona i Strzegomka oraz mniejsze ciek naturalne (Pietrzyków, Parowa, Szymanowski Potok). Największe walory krajobrazowo – przyrodnicze gminy występują w jej południowej i zachodniej części. Jest to teren Książańskiego parku Krajobrazowego i obszaru Natura 2000 „Dobromierz”. W północnej części gminy krajobraz został zaburzony kopalniami eksploatacji granitu. Wśród użytków rolnych dominują grunty orne. Znacznie mniejszą powierzchnię zajmują łąki i pastwiska. Są to łąki świeże, położone wzdłuż cieków i lasów.

Zasoby przyrodnicze¹

Zasoby leśne

Lesistość w gminie nie należy do wysokich i wynosi 17% (GUS, 2009). Jest to wynik niższy niż średnia dla województwa (29,5%), ale wyższy niż dla powiatu świdnickiego (13,5%). Główny typ siedlisk to las mieszany, świeży, wilgotny i olsz jesionowy. Największe skupiska leśne związane są z Książańskim Parkiem Krajobrazowym. Duże kompleksy leśne położone są również poza Książańskim PK w obrębach: Kłaczyna, Bronów, Dzierzków, Gniewków. Pozostałe lasy tworzą mniejsze skupiska i liczne zagajniki na wzgórzach o glebach piaszczystych i terenach mało przydatnych rolniczo, wzdłuż cieków .

¹ Na podstawie: „Inwentaryzacja przyrodnicza województwa Dolnośląskiego - gmina Dobromierz”, Koordynator: mgr Irena Krukowska-Szopa, Rafał Plezia, Fundacja Ekologiczna „Zielona Akcja” Legnica, 2005 [XIII.14]

Parki

Na terenie gminy Dobromierz występuje wiele parków oraz ogrodów pałacowych i dworskich, większość z nich wymaga jednak prac rewolaryzacyjnych, porządkujących i pielęgnacyjnych.

Gatunki chronione

Na terenie gminy odnotowano występowanie 39 gatunków roślin prawnie chronionych, w tym 19 gatunków roślin naczyniowych objętych ochroną ścisłą, 3 gatunki ściśle chronionych grzybów i 17 gatunków roślin naczyniowych objętych ochroną częściową. Rośliny znajdujące się na czerwonej liście reprezentowane są przez 4 gatunki, natomiast grzyby przez 3 gatunki. Na obszarze gminy nie stwierdzono gatunków wymienionych w załączniku II Dyrektywy Siedliskowej Unii Europejskiej oraz gatunków dla których należałoby ustanowić strefę ochronną .

Objęte ochroną gatunkową ścisłą:

Rośliny naczyniowe	liczba stanowisk
Buławnik mieczolistny <i>Cephalanthera longifolia</i>	13
Dziewięciśli bezłodygowy <i>Carlina acaulis</i>	7
Goździk kosmaty <i>Dianthus armeria</i>	2
Kruszczyk szerokolistny <i>Epipactis helleborine</i>	1
Kukułka bzoza (storczyk bzozy) <i>Dactylorhiza sambucina</i>	7
Kukułka szerokolistna <i>Dactylorhiza majalis</i>	1
Lilia złotogłów <i>Lilium martagon</i>	15
Listera jajowata <i>Listera ovata</i>	2
Orlik pospolity <i>Aquilegia vulgaris</i>	1
Paprotka zwyczajna <i>Polypodium vulgare</i>	7
Perłówka siedmiogrodzka <i>Melica transsylvanica</i>	1
Podkolan biały <i>Platanthera bifolia</i>	10
Rojownik pospolity <i>Jovibarba sobolifera</i>	3
Storczyk męski <i>Orchis mascula</i>	5
Śnieżyca wiosenna <i>Leucojum vernalis</i>	8
Śnieżyczka przebiśnieg <i>Galanthus nivalis</i>	6
Wawrzynek wilczczyko <i>Daphne mezereum</i>	4
Wiciokrzew pomorski <i>Lonicera periclymenum</i>	1
Zimowit jesienny <i>Colchicum autumnale</i>	2

Grzyby

Sromotnik bezwstydnny <i>Phallus impudicus</i> (nie chron. od 2004)	2
Lakownica lśniąca <i>Ganoderma lucidum</i>	1
Purchawica olbrzymia <i>Langermania gigantea</i>	1

Objęte ochroną gatunkową częściową:

Barwinek pospolity <i>Vinca minor</i>	3
Bluszcz pospolity <i>Hedera helix</i> (wg RM z 2004)	17
Centuria pospolita <i>Centaurium erythraea</i>	2
Cis pospolity <i>Taxus baccata</i>	1

Czosnek niedźwiedzi <i>Allium ursinum</i>		3
Goździk kropkowany <i>Dianthus deltoides</i>	(nie chron. od 2004)	nie mapowany
Kalina koralowa <i>Viburnum opulus</i>		10
Konwalia majowa <i>Convallaria majalis</i>		nie mapowany
Kopytnik zwyczajny <i>Asarum europaeum</i>		nie mapowany
Kruszyna pospolita <i>Frangula alnus</i>		nie mapowany
Miodownik melisowaty <i>Melittis melissophyllum</i>		4
Naparstnica zwyczajna <i>Digitalis grandiflora</i>	(wg RM z 2004)	13
Pierwiosnek lekarski <i>Primula veris</i>		16
Pierwiosnek wyniosły <i>Primula elatior</i>		nie mapowany
Przylaszczka pospolita <i>Hepatica nobilis</i>		6
Przytulia (marzanka) wonna <i>Galium odoratum</i>		nie mapowany
Wilżyna bezbronna <i>Ononis arvensis</i>		1

Zagrożenia i zalecenia ochronne dotyczące roślin i grzybów. Spośród chronionych gatunków roślin najbardziej zagrożone są gatunki znane z pojedynczych stanowisk oraz gatunki notowane na kilku stanowiskach, ale w bardzo niewielkich populacjach. Są to np. niektóre gatunki storczykowatych jak storczyk męski *Orchis mascula* notowany w niewielkiej liczbie okazów, które mogą ulec przypadkowemu zniszczeniu. Do najcenniejszych populacji roślin chronionych należą stanowiska następujących gatunków: perłówki siedmiogrodzkiej, kukułki bzonej, buławnika mieczolistnego, śnieżycy wiosennej, wiciokrzewu pomorskiego. Dla ich ochrony proponuje się utworzenie obszarów chronionych, rezerwatów przyrody lub użytków ekologicznych. W przypadku grzybów nie udało się stwierdzić na tyle cennych taksonów, które wymagałyby szczególnych sposobów ochrony. Jedyny gatunek objęty obecnie ochroną całkowitą – purchawica olbrzymia *Langermania gigantea* uważana jest ostatnio za gatunek ekspansywny, zwiększający liczbę stanowisk.

Ssaki

Typowo rolniczy charakter gminy sprawia, że większość tutejszych przedstawicieli ssaków to gatunki pospolite na terenie całego kraju. Spośród wykazanych na terenie gminy gatunków na szczególną uwagę zasługuje obecność dwóch gatunków z rodziny popielicowatych *Gliridae* – **popielicy** *Myoxus glis* i **orzysznic** *Muscardinus avellanarius*. Oba gatunki objęte są na terenie naszego kraju ochroną. Ponadto popielica umieszczona została w Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt jako gatunek zagrożony (kategoria NT). Głównym zagrożeniem dla obu gatunków jest utrata siedlisk, poprzez wycinanie starodrzewi liściastych, wprowadzanie monokultur iglastych.

Podsumowanie

Krajobraz gminy Dobromierz zdominowany jest przez pola uprawne, podczas gdy lasy zajmują zaledwie niewielką jego część. Ma to zasadniczy wpływ na teriofaunę tego terenu. Zdecydowana większość gatunków zgromadzona jest na obszarach leśnych. W oparciu o dane aktualne i literaturowe na terenie gminy Dobromierz wykazano w sumie 36 gatunków ssaków należących do 5 rzędów, z których jednak obecność czterech nie została obecnie potwierdzona podczas bieżących badań.

Nietoperze

Na terenie gminy Dobromierz stwierdzono co najmniej 14 spośród 22 gatunków nietoperzy występujących w Polsce. Wszystkie gatunki podlegają ochronie ścisłej. Liczba gatunków nietoperzy obserwowanych na terenie gminy jest stosunkowo wysoka, biorąc pod uwagę fakt małej lesistości i wybitnie rolniczego charakteru tego obszaru. Najwyższą aktywność nietoperzy i liczbę gatunków zanotowano w południowej części gminy, przy zbiorniku zaporowym w Dobromierzu i zalesionych

wzgórzach Pogórza Wałbrzyskiego. Miejsca te są dobrymi żerowiskami i tu należy spodziewać się największej koncentracji kryjówek tych zwierząt .

Najważniejszymi zaleceniami ochronnymi dotyczącymi tych stanowisk są:

1. Utrzymanie różnogatunkowych lasów liściastych, utrzymanie lasów nadrzecznych oraz starodrzewia, nasadzanie gatunków liściastych i ograniczenie nasadzeń iglastych.
2. Zachowanie lub odtwarzanie w krajobrazie rolniczym i silnie zurbanizowanym pasów drzew i krzewów, również wzdłuż cieków wodnych, stanowiących trasy przelotu na żerowiska i do miejsc rojenia oraz dodatkowe miejsca żerowania. Utrzymanie i rozwijanie zróżnicowanej mozaikowej struktury krajobrazu (żywoploty, pojedyncze drzewa, sady, śródpolne lub śródleśne zbiorniki wodne otoczone drzewami, itp.).
3. Ograniczenie stosowania pestycydów w rolnictwie i w leśnictwie, mających negatywny wpływ na entomofaunę, stanowiącą pokarm nietoperzy.
4. Prowadzenie remontów strychów w okresie od września do początku kwietnia, tj. poza okresem rozrodu i wychowania młodych. Stosowanie nietoksycznych dla ssaków środków konserwacji drewna, np. spośród substancji nieorganicznych np. Basilit, Antox B, Intox U, Fobos M-2 i Dulux. Zachowanie istniejących wlotów nietoperzy na strych. Stosowane coraz częściej zewnętrzne oświetlenie obiektów zabytkowych może być instalowane wyłącznie w taki sposób, aby nie obejmować swym zasięgiem wylotów z kolonii nietoperzy.
5. Miejsca przebywania kolonii rozrodczych powinny zostać objęte ochroną prawną i zabezpieczone w odpowiedni sposób, przy konsultacji przyrodników i za zgodą właścicieli terenu. Organizowanie akcji informacyjnych, adresowanych do szerokiego grona odbiorców na poziomie gmin i publicznych lub prywatnych właścicieli gruntów, na których występują nietoperze, mających na celu wyjaśnienie i uzyskanie akceptacji dla metod ochrony nietoperzy.

Ptaki

Na terenie gminy występuje dość bogata ornitofauna, a szczególnie ta związana z krajobrazem rolniczym. Obszary o największej bioróżnorodności tej grupy zwierząt to rejon Celowa, obfitujący w zróżnicowane gatunkowo i wiekowo lasy. Na uwagę zasługuje też rzeka Strzegomka powyżej zbiornika w Dobromierzu. W trakcie badań na terenie gminy Dobromierz stwierdzono występowanie 74 gatunków ptaków lęgowych. Spośród ptaków lęgowych 68 gatunków podlega ochronie gatunkowej, częściowej 3 gatunki i ochronie łowieckiej 3 gatunki ptaków. Natomiast gatunki wymagające ochrony w formie wyznaczenia obszarów Natura 2000 występują w liczbie 59 oraz 2 gatunki zagrożone i 2 gatunki potencjalnie zagrożone na Śląsku.

Płazy i gady

Gmina Dobromierz na swoim terenie posiada trzy rzadkie i zagrożone gatunki, które wymagają ochrony (rzekotka drzewna *Hyla arborea* i ropucha zielona *Bufo viridis* oraz przedstawiciel węży *gniewosz plamisty* *Coronella austriaca*). Gmina Dobromierz, pomijając ww. gatunki oraz pospolicie występujące zaskrońce i ropuchy szare, nie należy do gmin licznych w płazy i gady, ani pod względem gatunkowym ani ilościowym.

2.2. Charakterystyka zasobów przyrodniczych oraz walorów krajobrazowych i stanu ich ochrony prawnej

2.2.1. Ochrona zasobów przyrodniczych i stanu ich ochrony prawnej

Zasoby wód podziemnych i powierzchniowych

Gmina Dobromierz znajduje się poza zasięgiem Głównego Zbiornika Wód Podziemnych. Przez gminę przepływają naturalne ciek, wzbogacone siecią melioracyjną. Uzupełnieniem zasobów wód powierzchniowych jest zbiornik retencyjny „Dobromierz”, który jest zarazem źródłem ujęcia wody.

Zasoby glebowe

Na zdecydowanej powierzchni centralnej części gminy (nie zajętej przez zabudowę) występują gleby wysokich klas bonitacyjnych, o wysokiej wartości dla rolniczego wykorzystania. Obecnie, tereny te są użytkowane zgodnie z uwarunkowaniami (grunty orne). Konieczna jest ochrona warstwy glebowej przed zniszczeniem i zmianą sposobu użytkowania. Dobre gleby stanowią istotny zasób gminy, wpływający na charakter i kierunek rozwoju gminy. Zasady ochrony gruntów rolnych i leśnych oraz rekultywacji i poprawiania wartości użytkowej gruntów regulują przepisy Ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Zgodnie z ustawą, na cele nierolnicze i nieleśne można przeznaczać przede wszystkim grunty oznaczone w ewidencji gruntów jako nieużytki, a w razie ich braku - inne grunty o najniższej przydatności produkcyjnej.

Lasy

Lesistość gminy, pomimo sprzyjających warunków geomorfologicznych, jest niewielka, niższa od średniej województwa dolnośląskiego. Większość lasów skoncentrowana jest w południowej części gminy, w obrębie Pogórza Zachodniosudeckiego. Drzewostan stanowią gatunki liściaste i iglaste. W lasach nie notuje się uszkodzeń spowodowanych działalnością przemysłu. Lasy występujące w gminie to lasy ochronne, pełniące funkcje wodochronną i rekreacyjną. Zasady zachowania, ochrony i powiększania zasobów leśnych oraz zasady gospodarki leśnej w powiązaniu z innymi elementami środowiska określają przepisy Ustawy o lasach oraz ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Jak zostało wyżej wspomniane, ogólna powierzchnia lasów na terenie gminy Dobromierz wynosi 17%. Jest to wynik słaby w porównaniu ze średnią lesistością Dolnego Śląska i kraju (28,4 %). Szacuje się jednak, że biorąc pod uwagę grunty zagrożone procesami denudacyjnymi, grunty na stokach, odłogowane, wskaźnik lesistości gminy można zwiększyć, z korzyścią dla ochrony lokalnej różnorodności biologicznej. W opracowaniu [XIII.17] została naniesiona granica rolno-leśna, przedstawiająca możliwości dolesienia terenów w gminie. W mpzp nie zostały zaproponowane tereny pod zalesienie.

Obszary objęte ochroną na podstawie przepisów szczególnych

1. Specjalny obszar ochrony siedlisk NATURA 2000 PLH 020034 „Dobromierz”

Obszar obejmuje północno-zachodnią część Pogórza Bolkowsko-Wałbrzyskiego. W dolnym biegu wąwozu Strzegomki znajduje się zbiornik zaporowy, stanowiący źródło pitnej wody dla Dobromierza.

Klasy siedlisk:

- lasy liściaste 14% pokrycia
- lasy mieszane 57% pokrycia
- siedliska rolnicze (ogólnie) 20% pokrycia
- wody śródlądowe (stojące i płynące) 9% pokrycia

Obszar objęty ochroną z uwagi na występowanie siedlisk, wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Dominuje grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (Galio-Carpinetum, Tilio-Carpinetum) – 40% pokrycia. Niecałe 10% powierzchni obszaru Natura 2000 zajmują niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (Arrhenatherion elatioris). Obszar posiada wyjątkowy charakter ze względu na duże zróżnicowanie siedliskowe. Na Pogórzu Bolkowsko-Wałbrzyskim znajduje się prawdopodobnie największa w Polsce powierzchnia zboczowych lasów klonowo-lipowych (priorytetowy typ siedliska przyrodniczego o kodzie 9180) z pojedynczymi okazami cisa *Taxus baccata* oraz zubożone formy ciepłolubnych dąbrów (priorytetowe siedlisko przyrodnicze o kodzie 91I0).

Najważniejszymi typami siedlisk przyrodniczych w tym obszarze są: zboczowe lasy klonowo-lipowe (około 54 ha), podgórskie łągi dębowo-jesionowo-wiązowe (5 ha) oraz niewielkie płyty naskalnych muraw należących do związku Alysso-Sedion. Pogórze Bolkowsko-Wałbrzyskie ma także wyjątkowo duże znaczenie jako część korytarza ekologicznego Przedgórze Sudeckiego w silnie zurbanizowanych i uprzemysłowionych okolicach Wałbrzycha. Obszar może być zagrożony w przypadku intensyfikacji obecnego użytkowania lasów i zwiększenia presji rekreacyjnej.

Dla obszaru został opracowany „Plan zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dobromierz PLH020034”. Plan zawiera:

- identyfikację istniejących i potencjalnych zagrożeń dla zachowania właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków zwierząt i ich siedlisk, będących przedmiotami ochrony, cele działań ochronnych;
- działania ochronne ze wskazaniem podmiotów odpowiedzialnych za ich wykonanie i obszarów ich wdrażania;
- wskazania do zmian w istniejącym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gminy Dobromierz z wyłączeniem wsi Szymanów dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń wewnętrznych lub zewnętrznych, niezbędne dla utrzymania lub odtworzenia właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków zwierząt i ich siedlisk, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000.

tabela 2. Typy SIEDLISK wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 92/43/EWG

Kod	Nazwa siedliska	% pokrycia	Ocena ogólna
3260	Nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników <i>Ranunculion fluitantis</i>	0,70	C
3270	Zalewane muliste brzegi rzek	0,36	C
6110	Skały wapienne i neutrofilne z roślinnością pionierską	0,01	A
6210	Murawy kserotermiczne (<i>Festuco-Brometea</i>) - priorytetowe są tylko murawy z istotnymi stanowiskami storczyków	0,00	B
6230	Górskie i niżowe murawy bliźniczkowe (<i>Nardion</i> - płaty bogate florystycznie)	0,63	C
6430	Ziołorośla górskie (<i>Adenostylion alliariae</i>) i ziołorośla nadrzeczne (<i>Convolvuletalia sepium</i>)	1,47	C
6510	Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie	8,95	C
7230	Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk	0,21	C
8150	Środkoeuropejskie wyżynne piargi i gołoborza krzemianowe	0,00	A
8220	Ściany skalne i urwiska krzemianowe ze zbiorowiskami z <i>Androsacion vandellii</i>	0,05	A
9170	Grąd środkoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio-Carpinetum</i> , <i>Tilio-Carpinetum</i>)	40,08	B
9180	Jaworzyny i lasy klonowo-lipowe na stokach i zboczach (<i>Tilio plathyphylis-Acerion pseudoplatani</i>)	3,81	A
9190	Pomorski kwaśny las brzoźowo-dębowy (<i>Betulo-Quercetum</i>)	2,09	C
91E0	Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (<i>Salicetum albo-fragilis</i> , <i>Populetum albae</i> , <i>Alnenion</i>)	0,77	B
91I0	Ciepłolubne dąbrowy (<i>Quercetalia pubescenti-petraeae</i>)	1,08	C

GATUNKI, których dotyczy Artykuł 4 Dyrektywy Rady 79/409/EWG i gatunki wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków
SSAKI wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG

1308 *Barbastella barbastellus* - D

1318 *Myotis dasycneme* - C

1321 *Myotis emarginatus* - D

1324 *Myotis myotis* - D

1337 Castor fiber - C

1355 Lutra lutra - C

BEZKRĘGOWCE wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG

1059 Maculinea teleius - C

1061 Maculinea nausithous – C

2. Książański Park Krajobrazowy

W granicach gminy znajduje się północny fragment Książańskiego Parku Krajobrazowego. Został powołany Rozporządzeniem Wojewody Dolnośląskiego Nr 5 z dnia 27 lutego 2008 r. w sprawie Książańskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Doln. Nr 63 poz. 808).

Ustalono następujące szczególne cele ochrony Parku:

1. Ochrona wartości przyrodniczych wraz z całą różnorodnością flory i fauny występującej na tym obszarze.
2. Zachowanie interesującej i unikalnej budowy geologicznej wraz ze skamieniałościami fauny kopalnej.
3. Zachowanie ciągłości historycznej: lokalnego charakteru i skali zabudowy w historycznie ukształtowanych jednostkach osadniczych ze szczególnym uwzględnieniem unikalnego wieloprzestrzennego zespołu zamkowo-parkowego Książ wraz z obiektami związanymi z historią zamku.
4. Zachowanie krajobrazu rolniczego i kulturowego, w tym otwartych, niezabudowanych przestrzeni w krajobrazie leśno-polno-łąkowym. Chroni on fragmenty dąbrów oraz muraw kserotermicznych nad zbiornikiem z szeregiem chronionych i rzadkich gatunków roślin (perłówka siedmiogrodzka *Melica transsylvanica*, rojownik pospolity *Jovibarba sobolifera*, storczyk męski *Orchis mascula*, kukutka bzoza *Dactylorhiza sambucina*, bodziszek czerwony *Geranium purpureum*, zanokcica północna *Asplenium septentrionale* i wiele innych).

W skład północnej części parku wchodzi m.in. następujące siedliska:

- pionierskie murawy naskalne *Sedo – Sclaranthetea*
- ściany skalne i urwiska porośnięte roślinnością *Androsacion vandellii*
- grąd środkowoeuropejski *Galio sylvatici – Carpinetum*
- las klonowo – lipowy (*Aceri – Tilietum*)
- kwaśna dąbrowa (*Luzulo-Quercetum*)

W celu zachowania i ochrony wartości przyrodniczych, historycznych, kulturowych i krajobrazowych na terenie Parku **zakazuje się:**

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów szczególnych
- 2) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub napraw urządzeń wodnych;
- 4) pozyskiwania dla celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
- 7) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;

- 8) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;
- 9) prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową;
- 10) utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych;
- 11) organizowania rajdów motorowych i samochodowych.

3. Pomniki przyrody ożywionej

- **Cis pospolity** – 110 cm obwodu, w Parku miejskim przy przystanku PKS w Dobromierzu.
- **Dąb szypułkowy** – 324 cm obwodu, przy nieczynnej stacji PKP w miejscowości Borów.

3. ZAGOSPODAROWANIE TERENU

3.1. Obecny stan zagospodarowania i użytkowania terenu

Lokalna gospodarka gminy opiera się głównie na rolnictwie. Południową część gminy, o najbardziej urozmaiconym ukształtowaniu terenu, porastają częściowo lasy. Środkowa i północna część gminy ma typowo rolniczy charakter. Teren nie jest uprzemysłowiony i antropogenicznie zdegradowany, za wyjątkiem terenów eksploatacji surowców skalnych w północnej części gminy. Największą miejscowością gminy jest Dobromierz. Pozostałe miejscowości są niewielkie, o typowym zagrodowym charakterze. Punktem charakterystycznym gminy jest sztuczny zbiornik „Dobromierz”. Przez Dobromierz przebiega droga krajowa nr 5, przecinająca równoleżnikowo gminę. Obręb Roztoka - wieś o charakterze rolniczym. Na terenie wsi występują udokumentowane złoża surowców naturalnych. Niewielki fragment wsi, w części północno – wschodniej znajduje się w granicy terenu górniczego. Przepływająca przez wieś Nysa Szalona stwarza zagrożenie powodziowe, którego zasięg określają granice przedstawione na rysunku projektu mpzp.

3.2. Stan zainwestowania w infrastrukturę techniczną

Zaopatrzenie w wodę

Zaopatrzenie mieszkańców gminy w wodę opiera się o sieć wodociągową, jednak nie cała gmina została dotychczas zwodociągowana. Istniejący system zaopatrzenia w wodę oparty jest na ujęciach wód podziemnych w Serwinowie i w Dobromierzu.

Gospodarka ściekami

Gospodarka ściekami bytowymi² gminy rozwiązana jest w oparciu o zbiorniki do gromadzenia ścieków, z których ścieki są wywożone do mechaniczno – biologicznej oczyszczalni ścieków. Zdecydowana większość obecnie funkcjonujących zbiorników nie spełnia warunku szczelności, a ich pojemność, przy zwiększonym zużyciu wody, stała się zbyt mała. Część wiejskich gospodarstw domowych nie posiada żadnych urządzeń, a ścieki odprowadzane są bezpośrednio do przydrożnych rowów. Kierunki rozwoju odprowadzania i unieszkodliwiania ścieków na terenie gminy przyjęto w oparciu o wyznaczone Rozporządzeniem Wojewody Dolnośląskiego dwie aglomeracje tj. Aglomerację Dobromierz i Aglomerację Gniewków oraz o opracowaną w 2007 roku „Koncepcję gospodarki ściekowej na terenie gminy Dobromierz”. W ramach aglomeracji Dobromierz funkcjonuje mechaniczno-biologiczna oczyszczalnia ścieków w obrębie wsi Serwinów, na którą odprowadzane są ścieki z terenu wsi Dobromierz, Bronówek oraz Serwinów. Gmina posiada opracowane projekty budowlane sieci kanalizacyjnej wraz z przyłączami dla miejscowości: Jaskulin, Pietrzyków, Szymanów

² Ścieki bytowe - ścieki z budynków mieszkalnych, zamieszkania zbiorowego oraz użyteczności publicznej, powstające w wyniku ludzkiego metabolizmu lub funkcjonowania gospodarstw domowych oraz ścieki o zbliżonym składzie pochodzące z tych budynków (wg przepisów Ustawy Prawo wodne)

oraz Siodłkowice. W ramach aglomeracji Gniewków planowana jest budowa mechaniczno-biologicznej oczyszczalni ścieków w obrębie wsi Czernica, obejmująca miejscowości: Czernica, Gniewków, Dzierzków, Borów, Roztoka, Jugowa oraz Kłaczyna.

Gospodarka odpadami

Odpady gminne składowane są na składowisku odpadów w Zawiszowie (poza gminą Dobromierz). Składowisko spełnia normy zabezpieczające przed negatywnym oddziaływaniem na środowisko. Od 2003 r. na terenie gminy obowiązuje selektywna zbiórka odpadów z tworzyw sztucznych.

Gospodarka cieplna

Energia cieplna uzyskiwana jest z kotłowni lokalnych i palenisk indywidualnych. Podstawowym materiałem wykorzystywanym do ogrzewania jest węgiel.

II ETAP - OCENA

4. OCENA ROZWIĄZAŃ PRZESTRZENNYCH MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

tabela 3. Jednostki zagospodarowania przestrzennego - OBRĘB ROZTOKA

Symbol	Przeznaczenie	Ustalenia dotyczące kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu
RM1 RM2	zabudowa zagrodowa	powierzchnia zabudowy nie może przekroczyć 60% powierzchni działki, co najmniej 30% powierzchni działki należy urządzić jako powierzchnię terenu biologicznie czynnego

4.1. Ustalenia zawarte w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dotyczące ochrony środowiska, przyrody i środowiska kulturowego

OBRĘB ROZTOKA

W zakresie ogólnych zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego ustala się:

- 1) ochrony i rewitalizacji wymagają:
 - a) historyczny układ ruralistyczny wsi ujęty w wykazie zabytków,
 - b) obiekty i zespoły ujęte w wykazie zabytków;

W zakresie ogólnych zasad ochrony środowiska i przyrody ustala się:

- 1) działalność przedsięwzięć lokalizowanych na terenie nie może powodować ponadnormatywnego obciążenia środowiska naturalnego poza granicami działki, do której inwestor posiada tytuł prawny;
- 2) dopuszczalny poziom hałasu w środowisku nie może przekraczać wartości określonych w przepisach odrębnych: dla terenów oznaczonych symbolami RM jak dla terenów zabudowy zagrodowej,

W zakresie granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów ustala się:

- 1) tereny zagrożone osuwaniem mas ziemnych nie występują na obszarze objętym planem;

- 2) na oznaczonym na rysunku planu obszarze szczególnego zagrożenia powodzią dla rzeki Nysy Szalonej obowiązują ustalenia zawarte w przepisach odrębnych.

Ustalenia mpzp

W zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej ustala się:

- 1) dopuszcza się realizację uzbrojenia terenu na wszystkich terenach pod warunkiem zgodności z przepisami odrębnymi, z wyjątkiem:
 - a) przesyłowych napowietrznych linii elektroenergetycznych wysokich napięć,
 - b) przesyłowych gazociągów wysokiego ciśnienia;
- 2) dopuszcza się realizację infrastruktury technicznej w obrębie linii rozgraniczających dróg;
- 3) na terenach przeznaczonych na zainwestowanie dopuszcza się realizację dróg wewnętrznych o szerokości min. 6m, na zakończeniu dróg nieprzelotowych place manewrowe nie mniejsze niż 12,5m x 12,5m.
 2. W zakresie budowy, przebudowy lub rozbudowy sieci uzbrojenia ustala się:
 - 1) w zakresie zaopatrzenia w wodę:
 - a) zaopatrzenie w wodę z komunalnej sieci wodociągowej, z zastrzeżeniem lit. b,
 - b) dopuszcza się zaopatrzenie w wodę z indywidualnych ujęć wody;
 - 2) w zakresie odprowadzania i unieszkodliwiania ścieków komunalnych:
 - a) odprowadzenie ścieków komunalnych siecią kanalizacji sanitarnej, z zastrzeżeniem lit. b,
 - b) dopuszcza się urządzenia indywidualnego gromadzenia i oczyszczania ścieków;
 - 3) w zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych:
 - b) odprowadzenie wód opadowych i roztopowych siecią kanalizacji deszczowej, z zastrzeżeniem lit. b,
 - c) stosowanie rozwiązań technicznych służących zatrzymaniu wód opadowych i roztopowych z połaci dachowych i terenów utwardzonych w obrębie posesji;
 - 4) w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną - zaopatrzenie w energię elektryczną z sieci elektroenergetycznej średniego i niskiego napięcia;
 - 5) w zakresie zaopatrzenia w gaz:
 - a) zaopatrzenie w gaz z sieci gazowej, z zastrzeżeniem lit. b,
 - b) dopuszcza się zaopatrzenie w gaz z indywidualnych zbiorników;
 - 6) w zakresie zaopatrzenia w energię cieplną - zaopatrzenie w ciepło z lokalnych i indywidualnych źródeł ciepła;
 - 7) w zakresie gromadzenia i usuwania odpadów obowiązują zasady określone w przepisach odrębnych..

5. OCENA ZGODNOŚCI USTALEŃ MPZP Z DOKUMENTAMI STRATEGICZNYMI W ZAKRESIE OCHRONY ŚRODOWISKA

W ustaleniach mpzp wprowadzono zapisy, odpowiadające na zalecenia dokumentów strategicznych w zakresie ochrony wód, powietrza i gleby oraz gospodarki odpadami i ochrony przed hałasem.

Poniżej, w formie tabelarycznej zostały zestawione zapisy dokumentów strategicznych szczebla wojewódzkiego oraz lokalnego z ustaleniami projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

tabela 4. Ocena zgodności ustaleń mpzp z dokumentami strategicznymi w zakresie ochrony środowiska

Elementy środowiska	Aktualizacja Wojewódzkiego Programu Ochrony Środowiska Województwa Dolnośląskiego na lata 2008-2011 z uwzględnieniem lat 2012-2015	Program ochrony środowiska gminy Dobromierz, 2004	Projekty mpzp dla obrębów Bronów, Gniewków, Czernica, Roztoka i Szymanów
Wody powierzchniowe i podziemne	<p>Cel strategiczny: Poprawa jakości wód powierzchniowych oraz ochrona jakości i ilości wód podziemnych wraz z racjonalizacją ich wykorzystania</p> <p><u>Cel długoterminowy do roku 2015:</u></p> <p>1. Dążenie do osiągnięcia dobrego stanu wód powierzchniowych i podziemnych pod względem jakościowym poprzez ich ochronę przed zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych, przemysłowych i rolniczych.</p>	<p>Cele programu ochrony wód powierzchniowych i podziemnych:</p> <p>Rozbudowa sieci kanalizacyjnej</p> <p>Budowa oczyszczalni ścieków</p> <p>Wykonanie naturalnych barier – stref ochronnych zabezpieczających przed wpływem zanieczyszczeń do wód.</p>	<p>zaopatrzenie w wodę z komunalnej sieci wodociągowej;</p> <p>dopuszcza się zaopatrzenie w wodę z indywidualnych ujęć wody;</p> <p>odprowadzenie ścieków komunalnych siecią kanalizacji sanitarnej;</p> <p>dopuszcza się urządzenia indywidualnego gromadzenia i oczyszczania ścieków;</p> <p>odprowadzenie wód opadowych i roztopowych siecią kanalizacji deszczowej;</p> <p>stosowanie rozwiązań technicznych służących zatrzymaniu wód opadowych i roztopowych z połaci dachowych i terenów utwardzonych w obrębie posesji;</p> <p>usunięcie z wód opadowych i roztopowych substancji określonych w przepisach odrębnych, przed ich wprowadzeniem do kanalizacji deszczowej lub do odbiornika, za pomocą urządzeń do podczyszczania, zlokalizowanych na terenie własnym inwestora;</p>
Powietrze atmosferyczne	<p>Cel strategiczny: Trwała poprawa jakości powietrza atmosferycznego</p> <p><u>Cel długoterminowy do roku 2015:</u></p> <p>1. Utrzymanie wartości stężeń poszczególnych zanieczyszczeń powietrza</p>	<p>Cele programu ochrony powietrza atmosferycznego:</p> <p>Ograniczenie niskiej emisji</p> <p>Ograniczenie emisji ze źródeł powierzchniowych i komunikacyjnych</p>	<p>zaopatrzenie w ciepło z lokalnych i indywidualnych źródeł ciepła;</p>

Elementy środowiska	Aktualizacja Wojewódzkiego Programu Ochrony Środowiska Województwa Dolnośląskiego na lata 2008-2011 z uwzględnieniem lat 2012-2015	Program ochrony środowiska gminy Dobromierz, 2004	Projekty mpzp dla obrębów Bronów, Gniewków, Czernica, Roztoka i Szymanów
	co najmniej na poziomie określonym prawem lub poniżej tego poziomu. <u>Cele krótkoterminowe do roku 2011:</u> 1. Ograniczenie emisji zanieczyszczeń powietrza pochodzących ze źródeł komunalnych, szczególnie tzw. niskiej emisji, przemysłowych i komunikacyjnych.		
Klimat akustyczny	Cel strategiczny: Zmniejszenie uciążliwości hałasu dla mieszkańców województwa Cel długoterminowy do roku 2015: 1. Poprawa klimatu akustycznego na obszarach, gdzie zostały przekroczone wartości normatywne. Cele krótkoterminowe do roku 2011: 1. Ograniczenie występowania przekroczeń normatywnych hałasu komunikacyjnego i przemysłowego.	Cele programu ochrony przed hałasem: Ograniczanie emisji hałasu przez zakłady przemysłowe Nasadzenia zieleni izolacyjnej w pobliżu ciągów komunikacyjnych Ograniczenie ruchu ciężkiego na drogach przechodzących przez tereny zwartej zabudowy mieszkaniowej	dopuszczalny poziom hałasu w środowisku nie może przekraczać wartości określonych w przepisach odrębnych: dla terenów oznaczonych symbolem MW jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego; dla terenów oznaczonych symbolem MN jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej; dla terenów oznaczonych symbolami MN/U jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych; dla terenów oznaczonych symbolami RM jak dla terenów zabudowy zagrodowej, dla terenów oznaczonych symbolami ZP i US jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.
Środowisko przyrodnicze;	Cel strategiczny: Zintegrowana, trwale zrównoważona ochrona zasobów przyrody	Cele związane z programem ochrony przyrody:	ochrony i rewitalizacji wymagają: historyczny układ urbanistyczny ujęty

Elementy środowiska	Aktualizacja Wojewódzkiego Programu Ochrony Środowiska Województwa Dolnośląskiego na lata 2008-2011 z uwzględnieniem lat 2012-2015	Program ochrony środowiska gminy Dobromierz, 2004	Projekty mpzp dla obrębów Bronów, Gniewków, Czernica, Roztoka i Szymanów
krajobraz	<p>prowadzona w ramach racjonalnej polityki przestrzennej</p> <p>Cel długoterminowy do 2015 roku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ukształtowanie spójnego przestrzennie systemu obszarów podlegających ochronie prawnej oraz pozostałych terenów zieleni. <p>Cele krótkoterminowe do 2011 roku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ochrona, rozwój oraz uporządkowanie systemu obszarów zielonych, w tym systemu obszarów prawnie chronionych. 2. Ochrona i zwiększanie powierzchni terenów zielonych, w tym obszarów leśnych przy zachowaniu dotychczas istniejących obszarów. 3. Prowadzenie racjonalnej polityki przestrzennej uwzględniającej wartości przyrodnicze. 	<p>Ochrona i wzrost różnorodności biologicznej</p> <p>Ograniczenie procesu fragmentacji środowiska, zachowanie i odnowa korytarzy ekologicznych</p>	<p>w wykazie zabytków, obiekty i zespoły ujęte w wykazie zabytków;</p> <p>W zakresie ogólnych zasad ochrony środowiska i przyrody ustala się: działalność przedsięwzięć lokalizowanych na terenie nie może powodować ponadnormatywnego obciążenia środowiska naturalnego poza granicami działki, do której inwestor posiada tytuł prawny;</p> <p>określa się, oznaczone na rysunku planu, granice Księżańskiego Parku Krajobrazowego i jego otuliny;</p> <p>określa się, oznaczony na rysunku planu, projektowany Specjalny Obszar Ochrony siedlisk Natura 2000 „Dobromierz” (kod PLH 020034);</p> <p>na terenach oznaczonych symbolem ZL zakaz lokalizacji zabudowy, w tym zabudowy związanej z produkcją leśną, z wyjątkiem uzbrojenia terenu pod warunkiem zgodności z przepisami odrębnymi.</p>
Gleby	<p>Cel strategiczny: Racjonalne wykorzystanie zasobów glebowych zarówno pod względem ekologicznym jak i ekonomicznym</p> <p>Cel długoterminowy do 2015 roku:</p>	<p>Cele związane z programem ochrony gleb:</p> <p>Ograniczenie procesu degradacji gleb</p> <p>Promocja rolnictwa ekologicznego</p> <p>Optymalizacja zużycia środków ochrony</p>	<p>na terenach oznaczonych symbolem R zakaz lokalizacji zabudowy, w tym zabudowy związanej z produkcją rolniczą, z wyjątkiem uzbrojenia terenu pod warunkiem zgodności z przepisami</p>

Elementy środowiska	Aktualizacja Wojewódzkiego Programu Ochrony Środowiska Województwa Dolnośląskiego na lata 2008-2011 z uwzględnieniem lat 2012-2015	Program ochrony środowiska gminy Dobromierz, 2004	Projekty mpzp dla obrębów Bronów, Gniewków, Czernica, Roztoka i Szymanów
	<p>1. Ochrona gleb przed degradacją oraz rekultywacja terenów zdegradowanych i zdewastowanych.</p> <p>Cele krótkoterminowe do 2011 roku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Rekultywacja terenów zdegradowanych. 2. Ochrona gleb użytkowanych rolniczo. 3. Kontynuacja monitoringu środowiska glebowego w województwie. 	roślin.	odrębnymi.
Zasoby kopalin	<p>Cel strategiczny: Ochrona zasobów złóż poprzez ich racjonalne wykorzystanie, zahamowanie nielegalnego wydobycia kopalin oraz rekultywacja terenów poeksploatacyjnych</p> <p>Cel długoterminowy do 2015 roku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Racjonalne gospodarowanie zasobami kopalin w zakresie ich rozpoznania, wydobycia i rekultywacji terenów poeksploatacyjnych. <p>Cele krótkoterminowe do 2011 roku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Minimalizacja presji wywieranej na środowisko w procesie wykorzystania kopalin. 2. Maksymalne wykorzystanie zasobów kopalin w granicach udokumentowania. 3. Ochrona złóż nieeksploatowanych poprzez uwzględnienie ich w planach zagospodarowania przestrzennego. 4. Rekultywacja terenów 	<p>Cele związane z programem ochrony kopalin:</p> <p>Ochrona zasobów złóż poprzez ich racjonalne wykorzystanie</p> <p>Identyfikacja obszarów konfliktowych</p> <p>Rekultywacja terenów górniczych</p>	Odniesienie do przepisów odrębnych

Elementy środowiska	Aktualizacja Wojewódzkiego Programu Ochrony Środowiska Województwa Dolnośląskiego na lata 2008-2011 z uwzględnieniem lat 2012-2015	Program ochrony środowiska gminy Dobromierz, 2004	Projekty mpzp dla obrębów Bronów, Gniewków, Czernica, Rozтока i Szymanów
	poeksploatacyjnych.		

6. SKUTKI DLA ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI MPZP

Gleba i powierzchnia ziemi

1. Obszary pozostające w pasie oddziaływania dróg (ok. 50 m pas terenu wzdłuż drogi) narażone są na zwiększony opad pyłu oraz zanieczyszczenia ropopochodne, pochodzące z emisji spalin przez pojazdy poruszające się po drogach. W konsekwencji, na obszarach tych, w glebie mogą występować zwiększone stężenia metali ciężkich, olejów mineralnych, benzo(a)pirenu oraz substancji ropopochodnych.

2. Zagrożeniem dla ich jakości gleb są niewłaściwie przeprowadzane zabiegi agrarne, powodujące nadmierne zanieczyszczenie gleb związkami chemicznymi (jako skutek nadmiernej chemizacji rolnictwa) oraz zniszczenie struktury i tekstury gleby (w przypadku źle prowadzonych zabiegów rolniczych).

3. Na obszarach, na których w projektach mpzp obszary rolnicze zostały przeznaczone pod inne funkcje, wymagające wprowadzenia zabudowy, nastąpi zniszczenie warstwy próchnicznej, utwardzenie powierzchni ziemi, zmniejszenie powierzchni rolnej i biologicznie czynnej. W przypadku braku realizacji mpzp obszary te, z dużym prawdopodobieństwem, nadal będą wykorzystywane rolniczo.

Powietrze atmosferyczne

1. Na terenie gminy Dobromierz, poza kopalniami na północy gminy, przemysł jest słabo rozwinięty. Funkcjonują małe zakłady produkcyjne, które mogą stanowić określone uciążliwości wyłącznie w skali lokalnej – dla okolicznych mieszkańców.

2. Korzystanie z palenisk opalanych węglem jest źródłem niskiej emisji w sezonie grzewczym. Niska emisja to uciążliwe źródło emisji punktowej, które powoduje emisję największej ilości zanieczyszczeń do powietrza w gminie. Jeśli nie nastąpi zamiana palenisk w gospodarstwach domowych na bardziej ekologiczne, jakość powietrza oraz warunków biotopoklimatycznych będzie niekorzystna.

3. Natężenie ruchu lokalnego jest niewielkie. Najintensywniej eksploatowane są drogi krajowe nr 5 i 34 (9 km odcinek łączący drogę nr 5 z drogą nr 35), drogi w kierunku Jawora i drogi obsługujące transport ciężki z kopalni granitu.

Wody powierzchniowe i podziemne

1. Źródeł niekorzystnego oddziaływania na wody powierzchniowe i podziemne na terenie gminy jest wiele. Wśród najistotniejszych należy wymienić:

- nieuregulowaną gospodarkę ściekami;
- chemizację rolnictwa;
- dzikie wysypiska;
- emisję do atmosfery zanieczyszczeń pyłowych i gazowych (przenikanie zanieczyszczeń do gruntu wraz z opadem atmosferycznym).

2. Gmina stopniowo poszerza sieć kanalizacyjną na terenach zabudowanych. Ocenia się, że ograniczenie niekontrolowanego zrzutu ścieków nieoczyszczonych wpłynie korzystnie na jakość wód powierzchniowych i gruntowych.

3. Z uwagi na rolniczy charakter wsi, należy liczyć się ze szkodami w środowisku, wynikającymi ze zbyt intensywnej gospodarki rolnej. Stosowanie zbyt dużych dawek nawozów, niedostosowanych do potrzeb i warunków pogodowych, jest, i będzie nadal, jednym z ważniejszych źródeł zagrożenia jakości wód powierzchniowych i płytkich wód podziemnych, zwłaszcza na terenie, który nie posiada naturalnej izolacji.

4. Brak realizacji mpzp wyeliminuje zagrożenie zanieczyszczenia wód ściekami i wodami opadowymi, w przypadku ich niewłaściwego zagospodarowania, na terenach planowanego zagospodarowania mieszkaniowego, usługowego oraz produkcyjnego.

Zasoby przyrodnicze

1. Niekorzystną zmianą, jaką dostrzega się w środowisku przyrodniczym jest stopniowe zanikanie ekstensywnej gospodarki pastwiskowej i łąkarskiej, które są niezbędne dla zachowania wielu cennych siedlisk. Proces ten może ulec nasileniu w przyszłości.

2. Podobnie sytuacja wygląda w przypadku naturalnych i synantropijnych fitocenozy, uznawanych za najcenniejsze elementy przyrodnicze, które ulegają stopniowemu ubożeniu.

Walory krajobrazowe

1. Zróżnicowane ukształtowanie terenu, niski stopień urbanizacji i uprzemysłowienia, rolnicze wykorzystanie przeważającej powierzchni obszaru wraz z istniejącymi zasobami przyrodniczymi sprzyjają kształtowaniu wyjątkowych walorów krajobrazowych gminy. W przypadku braku realizacji mpzp, istniejące cechy krajobrazowe zostaną zachowane bez zmian.

7. ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO USTALEŃ MPZP

Celem prognozy oddziaływania na środowisko jest identyfikacja źródeł niekorzystnego oddziaływania oraz ocena skutków dla jakości środowiska planowanych jednostek zagospodarowania przestrzennego. Należy podkreślić, że zarówno zasięg jak i rodzaj oraz intensywność negatywnego oddziaływania w znacznej mierze zależą od miejsca lokalizacji danej funkcji oraz zastosowanych rozwiązań minimalizujących oddziaływanie. Sposób i intensywność negatywnego oddziaływania na środowisko będzie odmienne w czasie realizacji inwestycji oraz podczas jej funkcjonowania.

7.1. Oddziaływanie na środowisko na etapie realizacji mpzp

Uciążliwości występować będą zwłaszcza w miejscach, gdzie realizacja miejscowych planów wymagać będzie przeprowadzenia inwestycji budowlanych. W trakcie trwania budowy nastąpi wzrost stężenia zanieczyszczeń w powietrzu, szczególnie pyłów (podczas przemieszczania mas ziemi) oraz gazów emitowanych przez pojazdy obsługujące plac budowy. Zwiększy się hałas w związku z pracą maszyn i urządzeń. Jest to oddziaływanie krótkotrwałe, które zakończy się wraz z zakończeniem prac budowlanych. Zasięg takiego oddziaływania ma wymiar lokalny i słabą siłę oddziaływania, wynikającą głównie z faktu, że realizacja planowanych inwestycji będzie przebiegać stopniowo. Uciążliwości ustąpią wraz z zakończeniem prac budowlanych. Nie ocenia się oddziaływania na tym etapie jako znacząco negatywnego.

7.2. Oddziaływanie na środowisko po zrealizowaniu mpzp

Do oceny wpływu planowanego zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyjęto trzy stopnie skali oceny:

- 1) oddziaływanie **niekorzystne**
- 2) oddziaływanie **korzystne**
- 3) oddziaływanie **zmienne** (w pewnych przypadkach korzystne, w innych niekorzystne, jednak nie obojętne dla środowiska i krajobrazu)
- 4) **brak oddziaływania** na komponent środowiska lub oddziaływanie bez znaczenia

Dla oddziaływania niekorzystnego oraz korzystnego wyodrębniono także siłę oddziaływań:

- 1) niekorzystne lub korzystne **znaczące (silne)**
- 2) niekorzystne lub korzystne **przeciętne**

3) niekorzystne lub korzystne **słabe**

W niniejszej prognozie został zaakcentowany skutek, jaki może wywołać pojawienie się danej funkcji w przestrzeni, w odniesieniu do istniejących uwarunkowań przyrodniczych i fizjograficznych. Przeprowadzając ocenę wpływu terenów zabudowy mieszkaniowej na środowisko, założono, że nowe inwestycje będą realizowane z zapewnieniem ochrony przed dwoma największymi zagrożeniami środowiska – niską emisją oraz niekontrolowanym zrzutem ścieków komunalnych. Oznacza to, że warunkiem powstania nowej inwestycji musi być konieczność zapewnienia przydomowych urządzeń do gospodarowania ściekami lub uzbrojenia terenu w kanalizację i zapewnienie oczyszczalni ścieków, a także stosowanie do ogrzewania wysokosprawnych urządzeń i niskoemisyjnych paliw, w najlepszym wariantcie.

Tereny zabudowy siedliskowej –, RM

Wraz ze zmianą zagospodarowania terenów użytkowanych rolniczo na cele związane z zabudową mieszkaniową pojawiają się nowe źródła oddziaływania na środowisko. Nowa zabudowa mieszkaniowa (siedliskowa) to nowe „punkty” wytwarzania ścieków i odpadów oraz emisji zanieczyszczeń do powietrza.

Emisja zanieczyszczeń pyłowych i gazowych do atmosfery

W zależności od zastosowanego sposobu ogrzewania budynków zmieniać się będzie siła oddziaływania na jakość powietrza. W przypadku stosowania do ogrzewania lekkich nośników energii, jak gaz czy prąd, zjawisko emisji nie ma znaczenia. Natomiast w przypadku ogrzewania budynków węglem, emisja zanieczyszczeń do powietrza wzrasta znacząco. Zjawisko to szczególnie odczuwalne jest w sezonie grzewczym i przyczynia się do powstawania niekorzystnego lokalnie zjawiska niskiej emisji.

Emisja hałasu

Towarzyszy terenom zabudowy mieszkaniowej, i związany jest z ruchem pojazdów dojeżdżających do osiedli mieszkaniowych. Nie ma istotnego znaczenia dla środowiska i warunków życia mieszkańców.

Ścieki, odpady

Niezagospodarowane właściwie ścieki oraz wody roztopowe i opadowe są źródłem pogorszenia jakości wód powierzchniowych i podziemnych. Dlatego, niezwykle istotną kwestią z punktu widzenia ochrony wód i gruntu przed zanieczyszczeniami jest zapewnienie właściwej gospodarki ściekami na terenach zagospodarowanych w kierunku mieszkaniowym. Najlepszym rozwiązaniem w tym zakresie jest podłączenie budynków do sieci kanalizacyjnej oraz oczyszczenie ścieków w oczyszczalni. W przypadku stosowania zbiorników bezodpływowych do gromadzenia ścieków (w miejscowym planie przyjęto taki sposób gospodarki ściekami jako rozwiązanie tymczasowe), istnieje zagrożenie zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych przy niewłaściwej eksploatacji oraz pogarszającego się z upływem czasu stanu technicznego zbiorników.

Wśród wytwarzanych odpadów dominować będą odpady komunalne łącznie z frakcjami gromadzonymi selektywnie, zaliczane zgodnie z katalogiem odpadów do grupy 20. Masa powstających odpadów komunalnych będzie podlegała zagospodarowaniu, zgodnie z przyjętą polityką gminną. Nie dostrzega się zagrożenia dla środowiska w związku z gospodarką odpadami. Zgodnie z przepisami, gmina jest zobowiązana odpady poddawać segregacji i unieszkodliwianiu.

Powierzchnia ziemi

Wprowadzenie zabudowy oraz infrastruktury towarzyszącej na terenach niezabudowanych powoduje utwardzenie i trwałe zniszczenie powierzchni ziemi, uszczuplenie powierzchni biologicznie czynnej i zasobów glebowych oraz przekształcenie i zniszczenie roślinności. W przypadku planowania

terenów pod nowe obszary zabudowy mieszkaniowej w sąsiedztwie układów osadniczych już istniejących, zmniejszanie powierzchni biologicznie czynnej, czy uszczuplanie zasobów glebowych nie ma tak negatywnego znaczenia jak w przypadku planowania terenów mieszkaniowych poza jednostkami osadniczymi, na obszarach o wykształconych ekosystemach, na glebach wysokiej jakości, czy terenach użytkowanych rolniczo.

Zgodnie z ustaleniami miejscowego planu powierzchnia biologicznie czynna poszczególnych terenów zabudowy siedliskowej wynosi co najmniej 30 % powierzchni działki. Przyjęte wskaźniki ocenia się jako przeciętne.

Oddziaływanie zabudowy mieszkaniowej na środowisko ocenia się jako bezpośrednie, o długoterminowym czasie trwania – negatywne przeciętne lub słabe (w obrębie terenów zabudowanych, przekształconych). Na terenach planowanych pod funkcje mieszkaniowe, poza istniejącym układem osadniczym, oddziaływanie ocenia się jako negatywne przeciętne. Sposób, siła i skutki oddziaływania planowanych kierunków zagospodarowania przestrzennego na elementy środowiska przyrodniczego i krajobraz zależą od powierzchni objętej zmianą, intensywności zabudowy i jej funkcji. Z powodu niewielkiego zasięgu uciążliwości – nie przewiduje się konieczności proponowania rozwiązań alternatywnych.

Drogi publiczne klasy KDg

Pojazdy stanowią źródło emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych (związanych ze spalaniem paliw, zanieczyszczeń pyłowych, pochodzących ze ścierania powierzchni asfaltowych i ogumienia oraz zanieczyszczeń związkami ropopochodnymi i solami, używanymi do zimowego utrzymania dróg) oraz hałasu, najsilniej odczuwalnego w zasięgu 20-50 m od drogi. W chmurze emitowanych substancji znajdują się tlenki azotu, siarki, węglowodory aromatyczne, pyły, w tym metale ciężkie i in. Pośrednio ruch komunikacyjny niekorzystnie wpływa na zanieczyszczenie gleby i wód, na skutek opadu i infiltracji zanieczyszczonych wód opadowych w podłoże.

Ruch komunikacyjny powoduje oddziaływanie negatywne znaczące stałe, bezpośrednie i pośrednie.

7.3. Skutki realizacji ustaleń mpzp dla środowiska

Przy ocenie skutków dla środowiska, jakie niesie za sobą planowane zagospodarowanie przestrzenne, uwzględniono ustalenia z zakresu ochrony środowiska i przyrody zaproponowane w mpzp, przyjmując, że ich wdrożenie jest absolutnym minimum do tego, by dany sposób zagospodarowania mógł być zrealizowany z poszanowaniem stanu środowiska.

Powierzchnia ziemi

Realizacja ustaleń mpzp spowoduje stopniową zmianę zagospodarowania na wyznaczonych obszarach, z którą wiąże się konieczność zabudowania i uszczelnienia podłoża. W efekcie, w miejscach realizacji ustaleń mpzp, zmniejszy się powierzchnia biologicznie czynna, zmniejszy się infiltracja wód w podłoże oraz zniszczona zostanie występująca na tych terenach roślinność. W miejscach, gdzie zlokalizowane będą nowe zabudowania zostanie usunięta warstwa glebowa. Powierzchnia nowych terenów zabudowanych nie zwiększy się w sposób znaczący w stosunku do istniejącego stanu zagospodarowania. Stąd, ocenia się brak zagrożenia dla pogorszenia stosunków wodnych oraz wyraźnego uszczuplenia powierzchni biologicznie czynnej.

Działania minimalizujące:

- W przypadku zabudowywania terenów, na których występują dobre gleby, należy przed rozpoczęciem robót ściągnąć, zmagazynować i właściwie wykorzystać warstwę glebową;

Rozwiązania alternatywne:

Ocenia się, że zastosowanie działań minimalizujących jest wystarczającym rozwiązaniem do ograniczenia ryzyka wystąpienia niekorzystnych zmian w zasobach glebowych, powierzchni ziemi i w ukształtowaniu terenu. Nie stwierdza się konieczności zastosowania rozwiązań alternatywnych.

Krajobraz

W skutek realizacji planowanego zagospodarowania przestrzennego nieuniknione są zmiany w krajobrazie. Największy dysonans w krajobrazie wynikać będzie ze zmiany zagospodarowania terenów otwartych, dotychczas niezabudowanych.

Działania minimalizujące:

- realizacja zabudowy w obrębie poszczególnych obszarów o określonym przeznaczeniu, na terenach o zróżnicowanej własności gruntów winna postępować sukcesywnie wzdłuż zrealizowanych ciągów komunikacyjnych, po uprzednim wyposażeniu terenu w niezbędną infrastrukturę techniczną.

Rozwiązania alternatywne:

- Nie stwierdza się konieczności zastosowania rozwiązań alternatywnych.

Powietrze

Zidentyfikowano następujące źródła emisji zanieczyszczeń do powietrza, wynikające z planowanego zagospodarowania przestrzennego:

- Drogi,
- tereny zabudowy zagrodowej – RM.

Wymienione wyżej jednostki przestrzenne mogą stanowić źródło emisji zanieczyszczeń pyłowych i gazowych o charakterze punktowym, za wyjątkiem dróg, których oddziaływanie ma charakter liniowy. Wzdłuż głównych ciągów komunikacyjnych, o największym natężeniu ruchu koncentruje się największe stężenie zanieczyszczeń emitowanych przez pojazdy.

Zanieczyszczenie powietrza w wyniku niskiej emisji dotyczy wszystkich wsi, gdzie głównym źródłem energii cieplnej wciąż pozostaje węgiel lub koks. Jest to sezonowe zjawisko o uciążliwości przeciętnej do znaczącej i zasięgu lokalnym.

Działania minimalizujące:

- Stosowanie lekkich nośników energii do ogrzewania mieszkań oraz modernizacja lokalnych kotłowni;
- Wykorzystanie nieprzekraczalnej linii zabudowy w celu zachowania możliwie największej odległości budynków mieszkalnych od dróg.
- Stosowanie wysokiej zieleni na granicy terenów mieszkaniowych i terenów, których zagospodarowanie może być źródłem emisji zanieczyszczeń.

Działania alternatywne:

Ocenia się, że zastosowanie działań minimalizujących jest wystarczającym rozwiązaniem do zmniejszenia uciążliwości. Nie widzi się konieczności stosowania rozwiązań alternatywnych, z punktu widzenia ochrony przed zanieczyszczeniem powietrza.

Klimat akustyczny

Źródła hałasu w związku z planowanymi kierunkami zagospodarowania przestrzennego:

- ruch komunikacyjny

Zgodnie z przepisami szczególnymi, na terenach zabudowy (tab. 5) określono dopuszczalny poziom hałasu.

Działania minimalizujące:

- Nasadzenia zieleni izolacyjnej na granicy terenów o potencjalnym oddziaływaniu akustycznym i terenów wrażliwych na hałas;
- Odsunięcie linii zabudowy od terenów o potencjalnym oddziaływaniu akustycznym stosując w dokumentach planistycznych szczebla lokalnego narzędzia w postaci nieprzekraczalnej linii zabudowy;
- Zapewnienie rozwiązań minimalizujących hałas (ekrany, nasypy akustyczne, i in.) w przypadku stwierdzenia ponadnormatywnego natężenia hałasu na terenach przeznaczonych na stały pobyt ludzi.

Rozwiązania alternatywne:

Ocenia się, że zastosowanie działań minimalizujących jest wystarczającym rozwiązaniem do zmniejszenia ryzyka pogorszenia klimatu akustycznego. Nie stwierdza się konieczności zastosowania rozwiązań alternatywnych z punktu widzenia ochrony przed hałasem.

tabela 5. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu

Lp.	Rodzaj terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w [dB]			
		Drogi lub linie kolejowe ¹		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
		L _{Aeq D} przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	L _{Aeq N} przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	L _{Aeq D} przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	L _{Aeq N} przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
1	a) Strefa ochronna "A" uzdrowiska b) Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b) Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży c) Tereny domów opieki społecznej d) Tereny szpitali w miastach	61	56	50	40
3	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b) Tereny zabudowy zagrodowej c) Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe d) Tereny mieszkaniowo-usługowe	65	56	55	45
4	Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców	68	60	55	45

Wody powierzchniowe i podziemne

Na terenie gminy Dobromierz znaczna powierzchnia terenu pozostaje w formie biologicznie czynnej, gdzie występują wszystkie niezbędne składowe do właściwego obiegu wody i łagodzenia negatywnych skutków urbanizacji w stosunku do hydrosfery. Ocenia się, że planowany sposób zagospodarowania przestrzennego nie spowoduje zaburzenia bilansu wodnego, zmniejszenia zasobności wód podziemnych i pogorszenia stosunków wodnych na terenach przyległych. Ocenia się, że planowane zagospodarowanie przestrzenne wiąże się z powstaniem wielu nowych punktowych źródeł wytwarzania ścieków komunalnych. Istnieje zagrożenie pogorszenia jakości wód powierzchniowych i podziemnych w przypadku niewłaściwej gospodarki wodno-ściekowej. Dla jakości wód powierzchniowych i gruntowych największym zagrożeniem są niekontrolowane zrzuty ścieków do odbiornika. Ścieki są głównym źródłem zanieczyszczeń i czynnikiem eutrofizacji wód. Oddzielną kategorię odprowadzanych do rzek zanieczyszczeń stanowią wody spływające systemami kanalizacji burzowej. Wody te, w zależności od sezonu, odprowadzają z powierzchni zabudowanych, dróg, parkingów i dachów budynków zanieczyszczenia w postaci pyłów, ziaren gleby, resztek paliw czy soli.

Projekt mpzp zakłada konieczność uzbrojenia terenów zainwestowanych w sieć wodociągową i kanalizacyjną. W przypadku stosowania zbiorników bezodpływowych, jako rozwiązania tymczasowego, istnieje zagrożenie zanieczyszczania wód powierzchniowych i podziemnych przy niewłaściwej eksploatacji oraz pogarszającym się z upływem czasu stanem technicznym zbiorników.

Podsumowując, ocenia się, że planowane zagospodarowanie przestrzenne wiąże się z powstaniem wielu nowych źródeł wytwarzania ścieków komunalnych. Istnieje zagrożenie pogorszenia jakości wód powierzchniowych i podziemnych w przypadku niewłaściwej gospodarki wodno-ściekowej.

Działania minimalizujące:

- Stosowanie zielonych stref buforowych wzdłuż cieków do przechwytywania zanieczyszczeń spływających z pól uprawnych;
- Uzbrojenie terenów zabudowanych w sieć kanalizacyjną;
- Oczyszczanie ścieków w chemiczno-biologicznej oczyszczalni ścieków

Rozwiązania alternatywne:

Ocenia się, że zastosowanie działań minimalizujących jest wystarczającym rozwiązaniem do zmniejszenia ryzyka pogorszenia jakości wody. Nie stwierdza się konieczności zastosowania rozwiązań alternatywnych z punktu widzenia ochrony przed zanieczyszczeniem wód powierzchniowych i podziemnych.

Podsumowanie oddziaływań

tabela 6. Matryca podsumowująca ocenę siły oddziaływań na środowisko planowanego zagospodarowania przestrzennego

SIŁA ODDZIAŁYWAŃ		ISTOTNE	PRZECIĘTNE
KIERUNEK ODDZIAŁYW	NEGATYWNE	Drogi	Obszary zabudowy RM;

tabela 7. Matryca podsumowująca ocenę efektu potencjalnych oddziaływań na środowisko planowanego zagospodarowania przestrzennego

STRUKTURY PRZESTRZENNE	ODDZIAŁYWANIE
------------------------	---------------

	bezpośrednie	pośrednie	wtórne	skumulowane
RM	v	v	-	-
Obszary biologicznie czynne	v	v		v

tabela 8. Matryca podsumowująca ocenę czasu trwania potencjalnych oddziaływań na środowisko planowanego zagospodarowania przestrzennego

STRUKTURY PRZESTRZENNE	ODDZIAŁYWANIE			
	stałe	chwilowe	krótkoterminowe	długoterminowe
RM	-	-	-	v
Obszary biologicznie czynne	v			v

tabela 9. Podsumowanie matryc (tab. 6-8)

STRUKTURA PRZESTRZENNA	KIERUNEK I SIŁA ODDZIAŁYWANIA	EFEKT ODDZIAŁYWANIA	CZAS TRWANIA
RM	negatywne przeciętne	bezpośrednie/pośrednie	długoterminowe
Obszary biologicznie czynne	pozytywne istotne/przeciętne	bezpośrednie/ pośrednie	stałe, długoterminowe

8. ODDZIAŁYWANIE NA OBSZARY PRZYRODNICZE, W TYM OBSZARY NATURA 2000

Obszary chronione

Obszar Natura 2000 „Dobromierz” – dotyczy mpzp obrębu Szymanów

Przedmiotem ochrony obszaru Natura 2000 SOO „Dobromierz” są gatunki roślin i siedliska przyrodnicze, określone w Planie zadań ochronnych i przytoczone w rozdziale 2.2.1. Prognozy. Zgodnie z projektem mpzp, zmiana zagospodarowania i użytkowania terenów w granicach obszaru Natura 2000 oraz w jego sąsiedztwie nie wystąpi.

Obszar w granicach Książańskiego Parku Krajobrazowego – dotyczy mpzp obrębu Szymanów

W celu zachowania i ochrony wartości przyrodniczych, historycznych, kulturowych i krajobrazowych Książańskiego PK określono Rozporządzeniem zakres działań, które nie mogą być na terenie Parku realizowane. Ocenia się brak negatywnego wpływu zagospodarowania przestrzennego miejscowego planu na Książański Park Krajobrazowy

Siedliska przyrodnicze, poza obszarem Natura 2000

Brak wpływu mpzp na obszar Natura 2000 „Dobromierz”. W zasięgu siedlisk oraz w ich sąsiedztwie nie są planowane zmiany zagospodarowania i użytkowania terenu.

Chronione gatunki flory

Zgodnie z Inwentaryzacją na terenie gminy odnotowano występowanie 39 gatunków prawnie chronionych, w tym 19 gatunków roślin naczyniowych objętych ochroną ścisłą, 3 gatunki ściśle chronionych grzybów i 17 gatunków roślin naczyniowych objętych ochroną częściową.

Zdecydowana większość stanowisk gatunków roślin znajduje się w lasach południowo – zachodniej części gminy. Ocenia się brak negatywnego wpływu realizacji ustaleń mpzp na gatunki chronione i ich siedliska.

Chronione gatunki fauny

Podobnie jak w przypadku rozmieszczenia siedlisk gatunków roślin chronionych, również w przypadku zwierząt, największą ilość stanowisk gatunków zwierząt chronionych stwierdzono w południowej części gminy, w zasięgu Pogórza Zachodniosudeckiego. Inwentaryzacją] objęto ssaki, płazy i gady, ptaki oraz nietoperze. Zdecydowana większość zinwentaryzowanych stanowisk gatunków zwierząt chronionych znajduje się w lasach. Ocenia się brak negatywnego wpływu realizacji ustaleń mpzp na gatunki chronione i ich siedliska.

9. ODDZIAŁYWANIE TRANSGRANICZNE

Z uwagi na lokalizację terenu objętego mpzp oraz skalę i zakres przedsięwzięcia, ocenia się brak oddziaływania o zasięgu transgranicznym.

III ETAP – MINIMALIZACJA, MONITORING

10. OGRANICZANIE NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MONITORING

10.1. Rozwiązania alternatywne, środki zapobiegania negatywnym skutkom realizacji projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego

Całkowite zapobieżenie negatywnym skutkom w środowisku, powstałym w wyniku realizacji projektów mpzp jest mało prawdopodobne. W punkcie tym zostały przedstawione propozycje sposobów ograniczania lub łagodzenia ujemnego oddziaływania.

W celu poprawy jakości powietrza:

- ograniczenie niskiej emisji przez wprowadzenie w miejsce węgla paliw niskoemisyjnych, jak gaz ziemny i olej opałowy, a także urządzeń grzejnych o wysokiej sprawności cieplnej;

W celu poprawy jakości klimatu akustycznego:

- stosowanie zieleni izolacyjnej wzdłuż głównych dróg;
- nowe budynki powinny być sytuowane z zachowaniem odległości od dróg głównych, tak by zapewnić ochronę przed ponadnormatywnym hałasem;
- zapewnienie rozwiązań minimalizujących hałas (ekrany, nasypy akustyczne, i in.) w przypadku stwierdzenia ponadnormatywnego natężenia hałasu na terenach przeznaczonych na stały pobyt ludzi.

W celu ochrony gleby i gruntu należy:

- w zabiegach agrochemicznych stosować racjonalne dawki nawozowe;
- dbać o stan sanitarny w obrębie posesji i powierzchni terenu w ogólności;
- zlikwidować odcieki z przyzmy nawozowych, kiszonek i wszelkich innych składowisk;
- składować odpady wyłącznie w miejscach wyznaczonych i zabezpieczonych przed pojawieniem się odcieków do gruntu lub wód powierzchniowych;

- nielegalne lub nieprawidłowo urządzone wysypiska odpadów likwidować przez wywiezienie (a nie tylko przez wyrównanie i przykrycie) warstwą ziemną;
- zalesiać lub zadrzewiać powierzchni zagrożone erozją i denudacją;
- zakaz wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu.

W zakresie ochrony wód należy przeprowadzić następujące działania:

- prowadzenie okresowego monitoringu i likwidacji „dzikich” punktów zrzutu ścieków;
- budowa sieci kanalizacji sanitarnej;
- zakaz dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej lub rybackiej;
- tworzenie stref buforowych wzdłuż brzegów cieków i zbiorników wodnych oraz wprowadzenie pasów ochronnych roślinności.

W zakresie ochrony zasobów przyrodniczych oraz gospodarowania zasobami leśnymi należy wprowadzić następujące działania:

- zachowanie bioróżnorodności, w tym aktywna ochrona ekosystemów i zasobów genowych;
- działania ochronne celem zapobieżenia erozji gruntów,
- ustanowienie pasa wolnego od zabudowy o szerokości 50 m, liczonego od granicy lasu (strefa ekotonowa), bez możliwości grodzenia i ingerowania w skład gatunkowy strefy;
- odstąpienie od nasadzeń gatunków obcych geograficznie w lasach i w ich sąsiedztwie (dotyczy osiedli mieszkaniowych usytuowanych przy granicy lasu);
- zakaz likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych;
- przeciwdziałanie sukcesji zarastających muraw, pastwisk, łąk, w tym śródleśnych, poprzez usuwanie samosiewów drzew i krzewów.

10.2. Proponowane metody monitorowania skutków dla środowiska realizacji ustaleń projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego

Monitoring to narzędzie do oceny zmian zachodzących w środowisku na przestrzeni czasu, wynikających z realizacji kierunków zagospodarowania przestrzennego. Wybierając wskaźniki do analizy skutków realizacji ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy wziąć pod uwagę dostępność danych, które należy poddać ocenie. Jako jednostkę czasu do przeprowadzania analiz proponuje się przyjąć odstęp jednego roku. Wśród dostępnych wskaźników, które będą odpowiadały na pytanie o kierunek zmian (poprawa, pogorszenie stanu środowiska) i ich tempo można wymienić poniższe:

tabela 10. Proponowana lista wskaźników do monitorowania zmian zachodzących w środowisku na skutek realizacji ustaleń mpzp

WSKAŹNIK	POŻĄDANE ZMIANY
Udział odnawialnych źródeł energii w produkcji energii	wzrost
Poziom skanalizowania gminy	wzrost
Liczba mieszkańców obsługiwanych przez oczyszczalnie ścieków	wzrost
Dysproporcje między siecią wodociągową a kanalizacyjną	spadek
Emisja gazów do atmosfery z zakładów produkcyjnych	spadek

Jakość powietrza atmosferycznego, zwłaszcza akustycznego	poprawa
Jakość wód powierzchniowych	poprawa
Ilość odpadów komunalnych/przemysłowych składowanych na składowisku	spadek
Powierzchnia lasów	Stabilizacja lub wzrost

11. PODSUMOWANIE

Prognoza oddziaływania na środowisko umożliwi wczesną identyfikację zagrożeń mogących wystąpić w środowisku, związanych z planowanym zagospodarowaniem terenu. Celem Prognozy jest ocena skutków realizacji projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w obrębie Roztoka część A w gminie Dobromierz na środowisko, Ślężański Park Krajobrazowy oraz na cele, przedmiot ochrony i integralność obszaru Natura 2000 „Dobromierz”. Prognoza oddziaływania na środowisko jest opracowaniem, wykonywanym na podstawie Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Dokument Prognozy został podzielony na cztery części.

W pierwszej części dokonano diagnozy stanu środowiska oraz oceny tendencji do zmian w środowisku przy braku realizacji ustaleń projektu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Cechą charakterystyczną i atrakcją krajobrazową gminy jest wyróżniający się na tle Obniżenia Przesudeckiego Pogórze Zachodniosudeckie. Budowa geologiczna, położenie zwierciadła wody podziemnej, rodzaj i klasa gleb czy rodzaj roślinności pozostają pod znaczącym wpływem zróżnicowanego ukształtowania terenu tej części województwa. Gmina Dobromierz charakteryzuje się bogactwem surowców naturalnych, podlegających odkrywkowej eksploatacji. W celu ochrony i zachowania środowiska przyrodniczo-krajobrazowego, wartości kulturowych i historycznych utworzono Książański Park Krajobrazowy. Obecnie południowa część gminy objęta jest również ochroną w formie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 „Dobromierz”.

W drugiej części Prognozy dokonano charakterystyki i oceny zaplanowanego zagospodarowania przestrzennego oraz oceny ustaleń zawartych w projekcie mpzp dotyczących minimalizowania negatywnych skutków w środowisku. Ustaleniami miejscowych planów są zapisy z zakresu ochrony środowiska, których spełnienie ma być warunkiem realizacji projektowanego zagospodarowania przestrzennego.

Zaproponowane w miejscowym planie ustalenia dotyczące zasad uzbrojenia terenów w infrastrukturę techniczną ocenia się jako wystarczające, a ich realizacja jest niezbędna do zachowania, ochrony i poprawy jakości wody i powietrza.

W trzeciej części dokonano oceny skutków realizacji mpzp na środowisko oraz obszary objęte ochroną na podstawie Ustawy o ochronie przyrody. Planowane kierunki zagospodarowania nie wpłyną na pogorszenie środowiska w odniesieniu do tych terenów.

Ocenia się, że w wyniku realizacji miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jakość środowiska (powietrza, wody, klimatu akustycznego, powierzchni ziemi) nie pogorszy się, pod warunkiem spełnienia wymogów z zakresu infrastruktury technicznej i działań minimalizujących, określonych w zapisach mpzp oraz w dokumencie Prognozy.

Planowane zagospodarowanie przestrzenne będzie oddziaływać na środowisko długoterminowo i w sposób bezpośredni. Tam, gdzie funkcjonowanie planowanego zagospodarowania przestrzennego wiązać się będzie ze znacznym wzmożeniem ruchu komunikacyjnego, znaczenia nabiera również

oddziaływanie pośrednie, w związku z generowanym hałasem i emisją zanieczyszczeń komunikacyjnych.

Ocenie poddano również oddziaływanie na zasoby przyrodnicze, w tym siedliska przyrodnicze, siedliska gatunków chronionych roślin i zwierząt. Nie stwierdzono zagrożenia negatywnego oddziaływania miejscowego planu na Książański Park Krajobrazowy oraz Obszar Natura 2000 „Dobromierz”.

W ostatniej części Prognozy wskazano możliwości zapobiegania negatywnym skutkom realizacji projektu mpzp oraz proponowane metody monitorowania skutków dla środowiska realizacji ustaleń planów. Zapobieżenie powstawania źródeł negatywnego oddziaływania w związku z realizacją projektów mpzp jest mało prawdopodobne. Konieczne jest natomiast stosowanie zabezpieczeń i rozwiązań ograniczających występowanie niekorzystnych zmian w środowisku. W Prognozie przedstawiono propozycje łagodzenia ujemnego oddziaływania w odniesieniu do poszczególnych komponentów środowiska (powietrza, wód, klimatu akustycznego, powierzchni ziemi i zasobów przyrodniczych).

Zastosowanie tych oraz innych, nie wymienionych w Prognozie rozwiązań minimalizujących będzie skutecznie chroniło środowisko przed niekorzystnymi zmianami, wynikającymi z realizacji ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, będącymi przedmiotem niniejszej Prognozy.

12. PRZEPISY PRAWNE

Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska.

Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach.

Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze.

Ustawa Prawo wodne z dnia 18 lipca 2001 r.

Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 sierpnia 2001 r. w sprawie określenia rodzajów siedlisk przyrodniczych podlegających ochronie.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów.

Rozporządzenie Nr 5 Wojewody Dolnośląskiego z dnia 27 lutego 2008 r. w sprawie Książańskiego Parku Krajobrazowego.

Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 9 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dobromierz PLH020034.

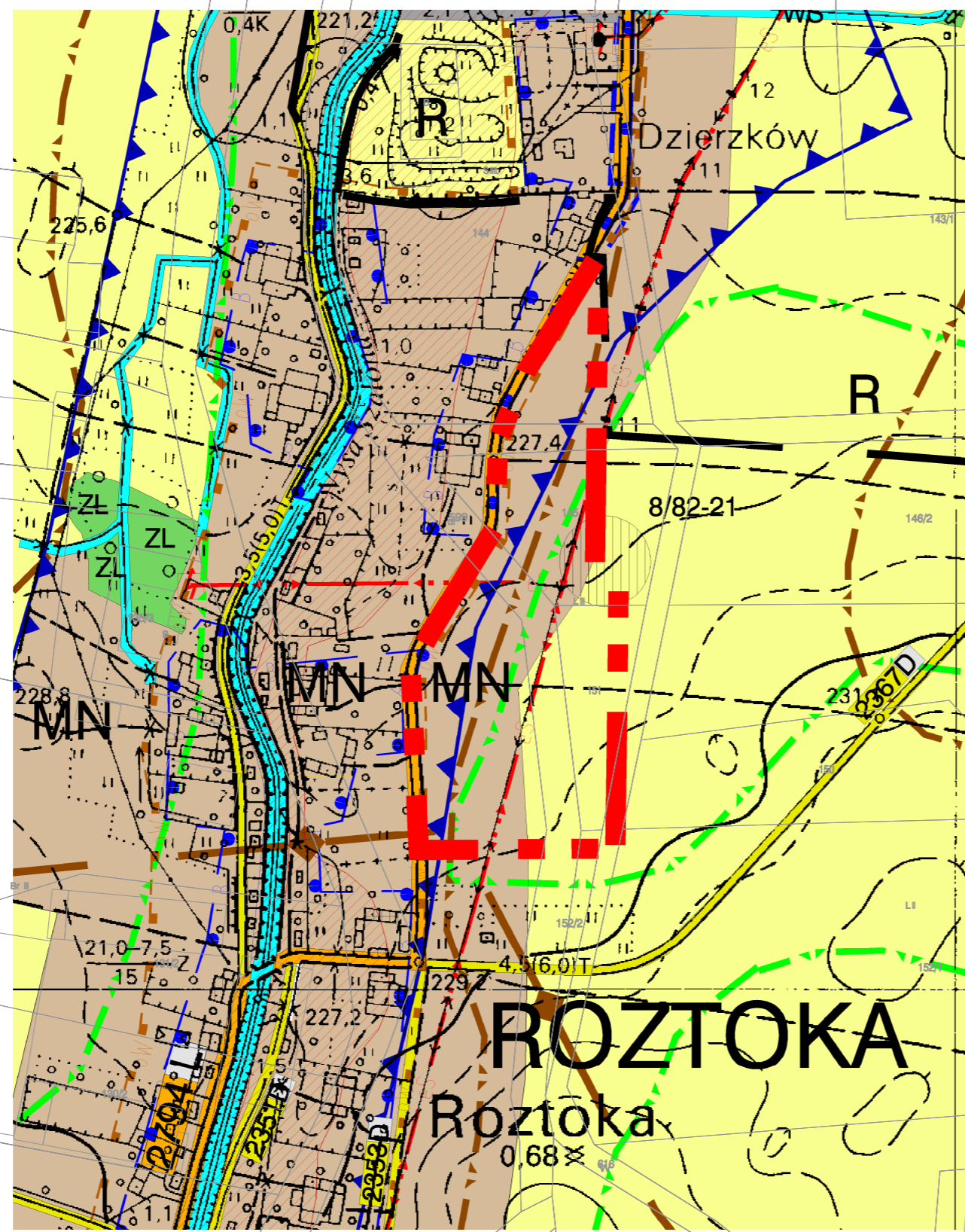
Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 28 września 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt objętych ochroną.

ZMIANA MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBREBU ROZTOKA DLA CZĘŚCI 1A

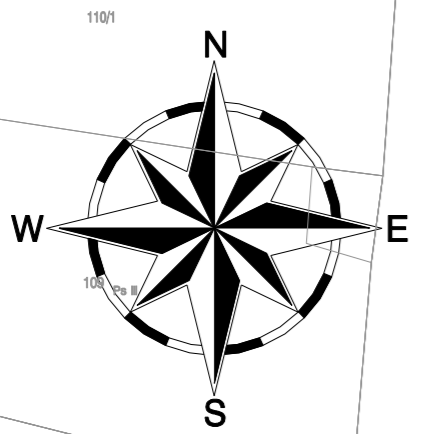
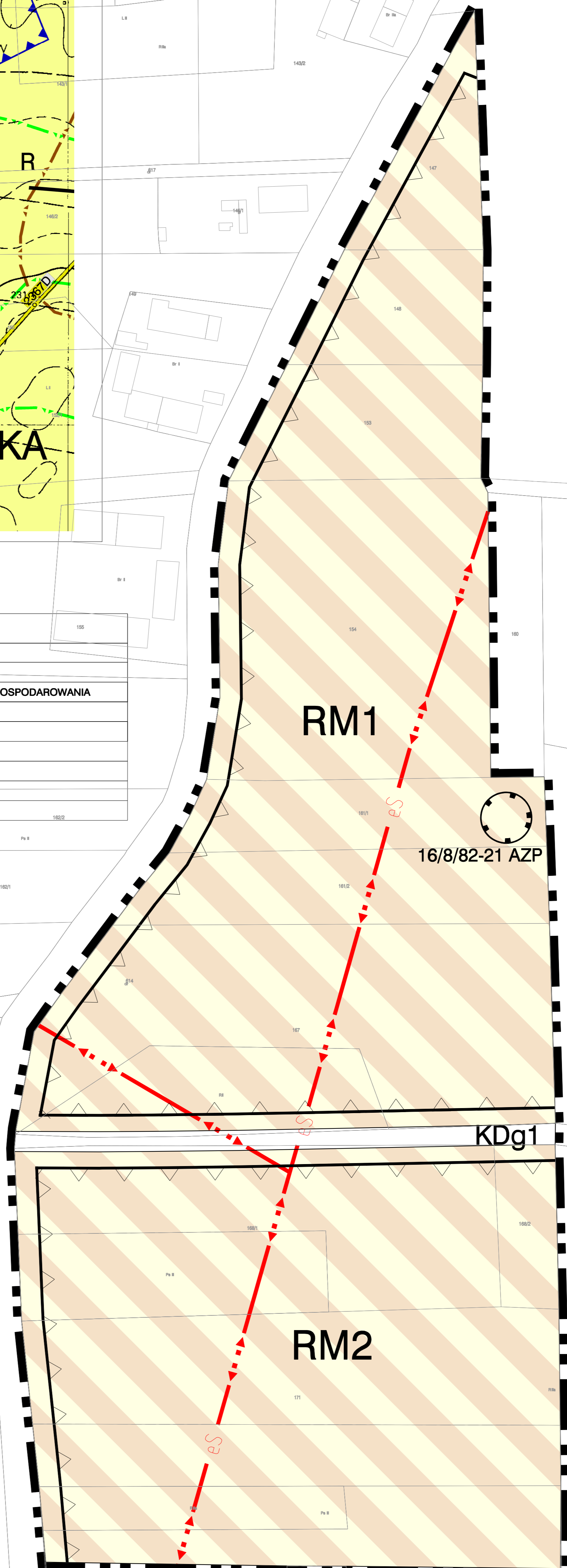
WYRYS ZE STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY DOBROMIERZ

Załącznik nr 1
do Uchwały Nr
Rady Gminy Dobromierz
z dnia 2021 r.

LEGENDA:

OBOWIĄZUJĄCE OZNACZENIA:	
	GRANICA OBSZARU OBJĘTEGO PLANEM
	LINIE ROZGRANICZAJĄCE TEREN O RÓŻNYM PRZEZNACZENIU LUB RÓŻNYCH ZASADACH ZAGOSPODAROWANIA
	NIEPRZEKRACZALNE LINIE ZABUDOWY
	RM TERENY ZABUDOWY ZAGRODOWEJ
	KDg TEREN DROGI TRANSPORTU ROLNEGO
INFORMACYJNE OZNACZENIA:	
	STANOWISKO ARCHEOLOGICZNE
	NAPOWIETRZNA LINIA ELEKTROENERGETYCZNA ŚREDNIEGO NAPIĘCIA

0 50 100 m

Skala 1:1000